

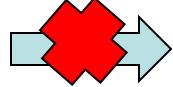
Radikali, verižne radikalske reakcije, ROS, RNS, RSS in oksidativni stres, Antioksidanti

doc.dr. Janez Mravljak, mag.farm.

Literatura, umestitev predavanj

- *Predavanja: Radikali: reaktivnost, kemične in biološke lastnosti; prof.dr. Slavko Pečar; predavanja pri FK1*
- *Učbenik: B. Halliwell, J. Gutteridge: Free radicals in biology and medicine; 4. izdaja, 2007*
- *Seminar na domači strani FFA: Antioksidanti*

Kaj so radikali? Kako nastanejo?

- Radikali so *atomi, ioni ali molekule*, ki imajo v svoji strukturi najmanj **en nesparjen elektron**.
 Izjema: elementi prehodnih kovin (ioni, kompleksi)
- Nastanejo pri enoelektronskih *redukcijah, oksidacijah* in pri *homolitski cepitvi kovalentne vezi* pod vplivom *svetlobe, toplote in sevanja*.
- Težnja elektrona po pritegnitvi partnerskega elektrona je vzrok za **kemično reaktivnost radikalov**, ki je odvisna od strukture radikala. Radikali so lahko izredno reaktivni - življenjska doba je v področju 10^{-3} s, lahko pa so stabilni desetletja.

Značilnosti radikalnih reakcij

- Radikalne reakcije so na splošno zelo hitre, razvejane, stalno prisotne, nanje ne vplivajo okoliški pogoji.
(hitrostna konstanta za HO^\bullet : $10^8 - 10^{11} \text{ L mol}^{-1} \text{ s}^{-1}$)
- Radikalne reakcije so dostikrat verižne reakcije, to so reakcije, kjer stalno nastajajo novi radikali.
- Fiziološke koncentracije radikalov: $10^{-7} - 10^{-11} \text{ mol/L}$

Značilnosti radikalnih reakcij

- Najpomembnejša značilnost radikalnih reakcij je, da radikali reagirajo po enem od opisanih načinov:
 - privzem vodika,
 - adicija na dvojno vez
 - reakcija z radikaloms katerokoli spojino, ki jo srečajo.

KAOS

- Pritegnitev vodikovega atoma:

- Pritegnitev elektrona:

- Adicija na dvojno vez

- Reakcija dveh radikalov

Hitrostne konstante za reakcijo HO[•] z makromolekulami

DNA

$8 \times 10^8 \text{ dm}^3 \text{ mol}^{-1} \text{ s}^{-1}$

RNA

$1 \times 10^9 \text{ dm}^3 \text{ mol}^{-1} \text{ s}^{-1}$

Hialuronan

$7 \times 10^8 \text{ dm}^3 \text{ mol}^{-1} \text{ s}^{-1}$

Linolenska kisl.

$9 \times 10^9 \text{ dm}^3 \text{ mol}^{-1} \text{ s}^{-1}$

Kolagen

$4 \times 10^{11} \text{ dm}^3 \text{ mol}^{-1} \text{ s}^{-1}$

Albumin

$8 \times 10^{10} \text{ dm}^3 \text{ mol}^{-1} \text{ s}^{-1}$

Antioksidanti:

Askorbat

$1 \times 10^{10} \text{ dm}^3 \text{ mol}^{-1} \text{ s}^{-1}$,

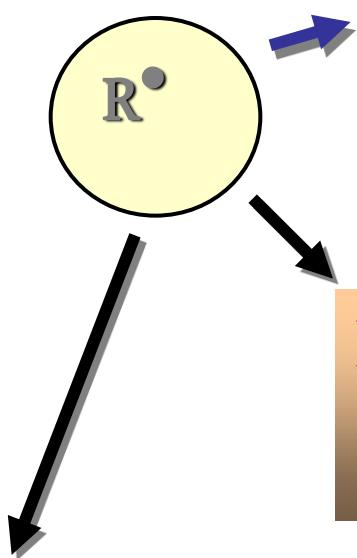
GSH

$1.4 \times 10^{10} \text{ dm}^3 \text{ mol}^{-1} \text{ s}^{-1}$,

Trolox C

$6.9 \times 10^9 \text{ dm}^3 \text{ mol}^{-1} \text{ s}^{-1}$

Radikalske okvare lipidov, proteinov in DNK

**Membrane, lipidi: LIPIDNA
PEROKSIDACIJA**

Spremenjena struktura in funkcija

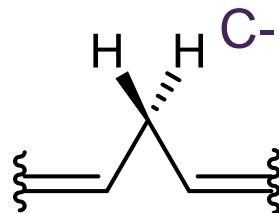
**PROTEINI: peptidna veriga, stranske
skupine**

Spremenjena struktura in funkcija

DNA: nukleinske baze, sladkor

**Spremenjena struktura in funkcija:
mutacije, teratogenost, kancerogenost**

Lipidna peroksidacija

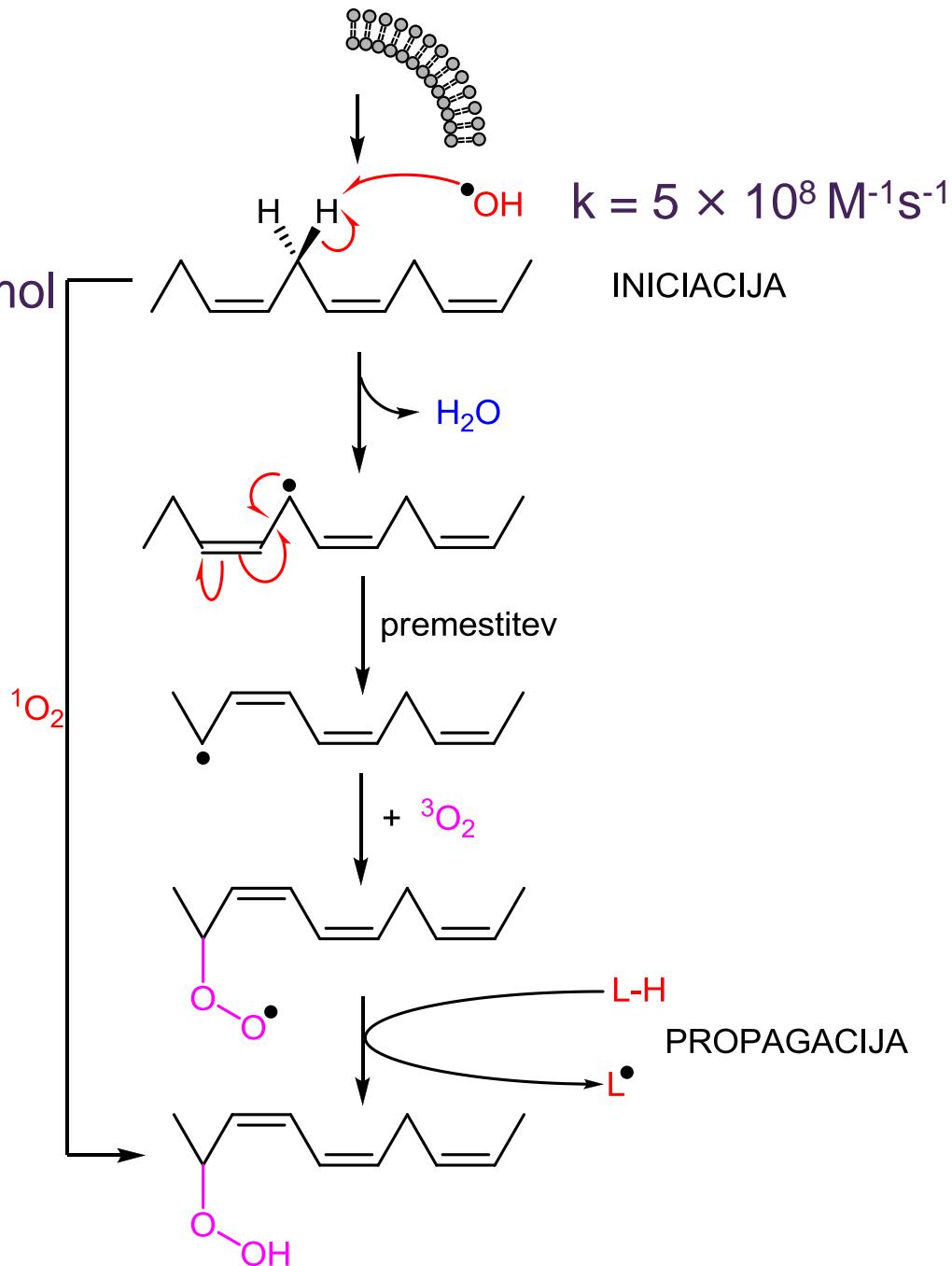

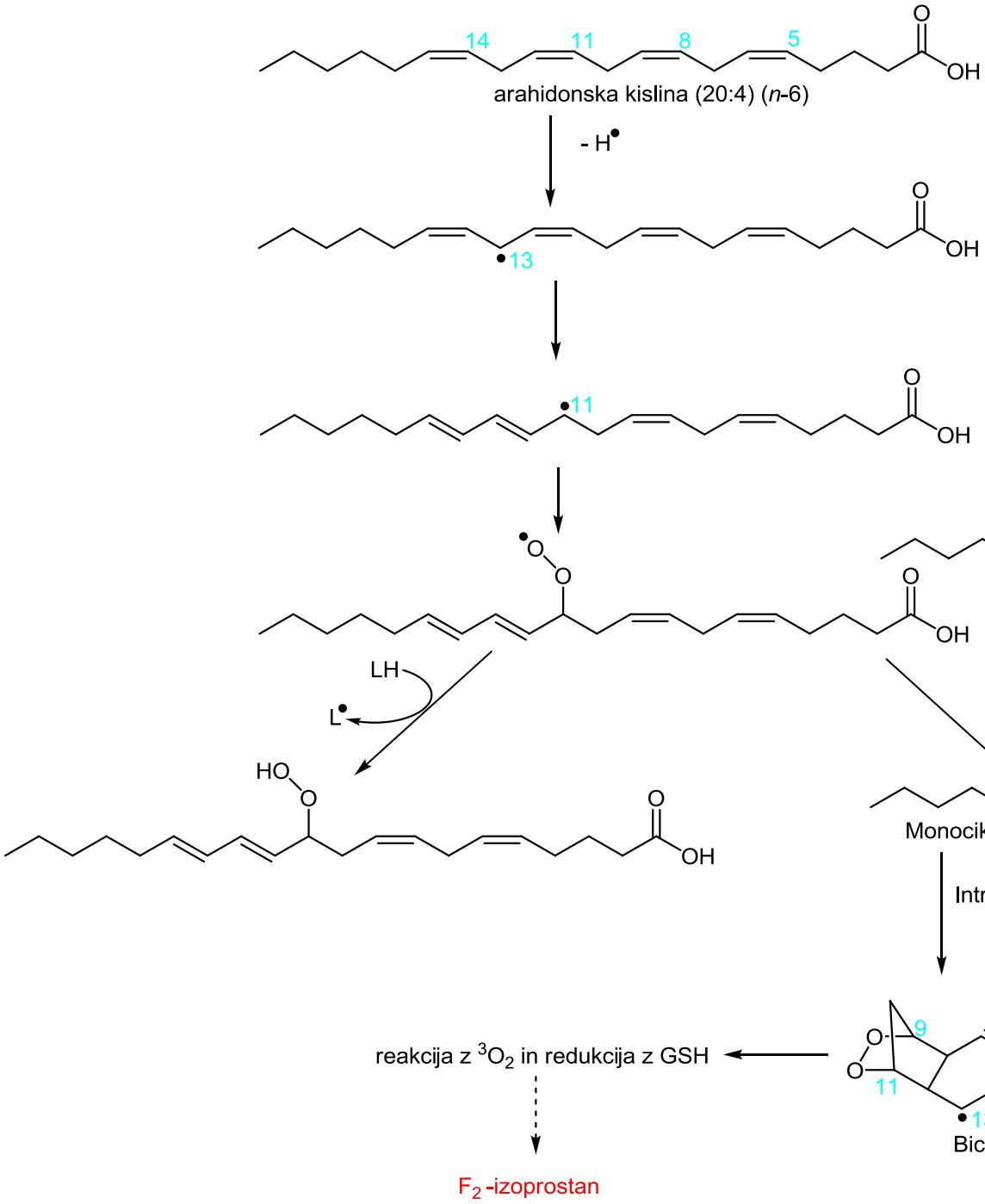
C-H vez: 50 kcal/mol

Redukcijski potencial
(PUFA \cdot /PUFA):
 $E^\circ = 0,6 \text{ V}$ (pH = 7)

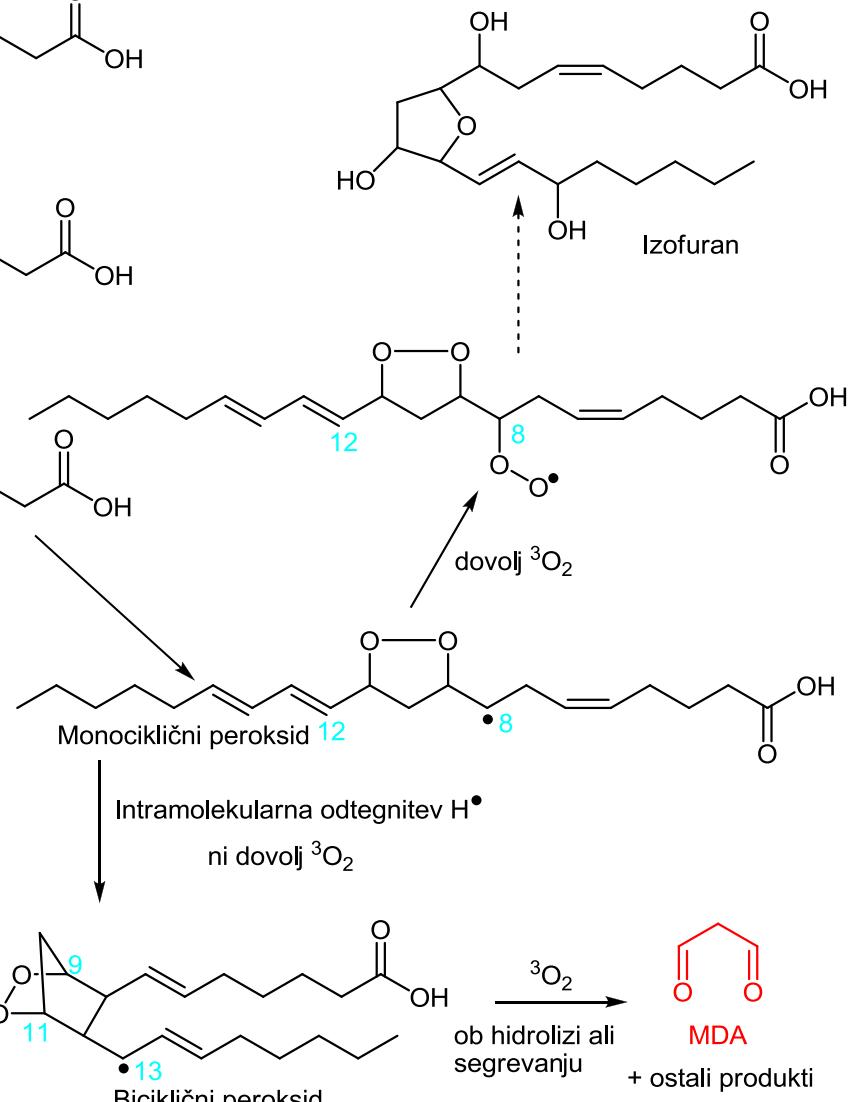
PUFA lahko oksidirajo:
OH \cdot , HO $_2\cdot$, RO \cdot , ROO \cdot

Ni stereospecifična reakcija!
 $\text{AA} \rightarrow 6 \text{ L-OOH}$

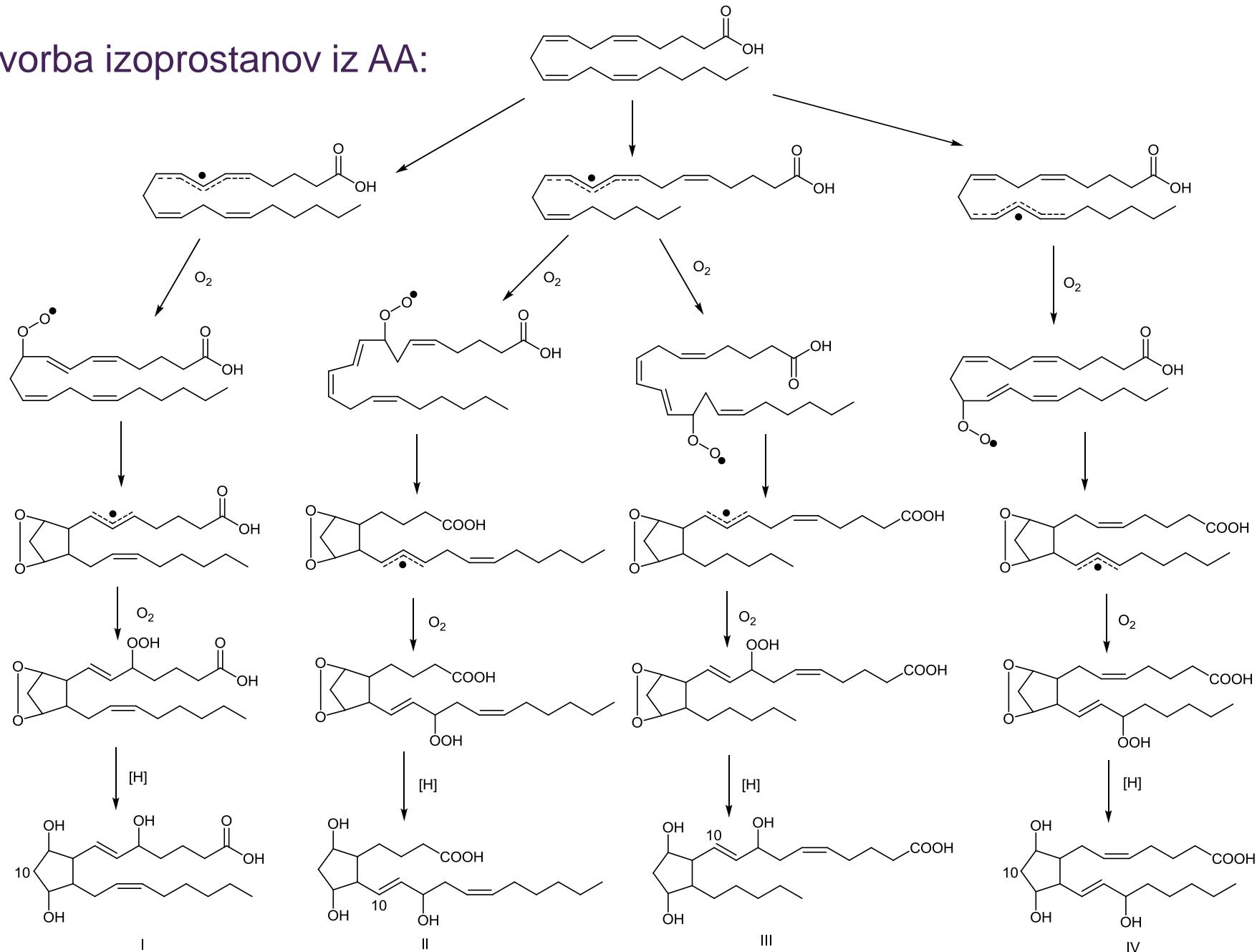

Tvorba lipidnih hidroperoksidov in cikličnih peroksidov iz AA:

Tvorba izoprostanov iz AA:

64 možnih izomerov

Biomarkerji lipidne peroksidacije

Reaktivne kisikove zvrsti (ROS)

Radikali:

$O_2^{\cdot-}$ Superoksid

$\cdot OH$ Hidroksil

ROO^{\cdot} Peroksil

RO^{\cdot} Alkoksil

HOO^{\cdot} Hidroperoksil

Ne-radikali:

H_2O_2 Vodikov peroksid

$HOCl$ Hipoklorna kislina

O_3 Ozon

1O_2 Singletni kisik

$ONOO^-$ Peroksinitrit

Reaktivne dušikove zvrsti (RNS)

Radikali:

NO^{\cdot} Dušikov oksid

NO_2^{\cdot} Dušikov dioksid

Ne-radikali:

ONOO^- Peroksinitrit

ROONO Alkil peroksinitrit

N_2O_3 Didušikov trioksid

N_2O_4 Didušikov tetraoksid

HNO_2 Dušikova(III) kislina

NO^{2+} Nitronium kation

NO^- Nitrozil anion

NO^+ Nitrozil kation

Reaktivne žveplove zvrsti (RSS)

Radikali:

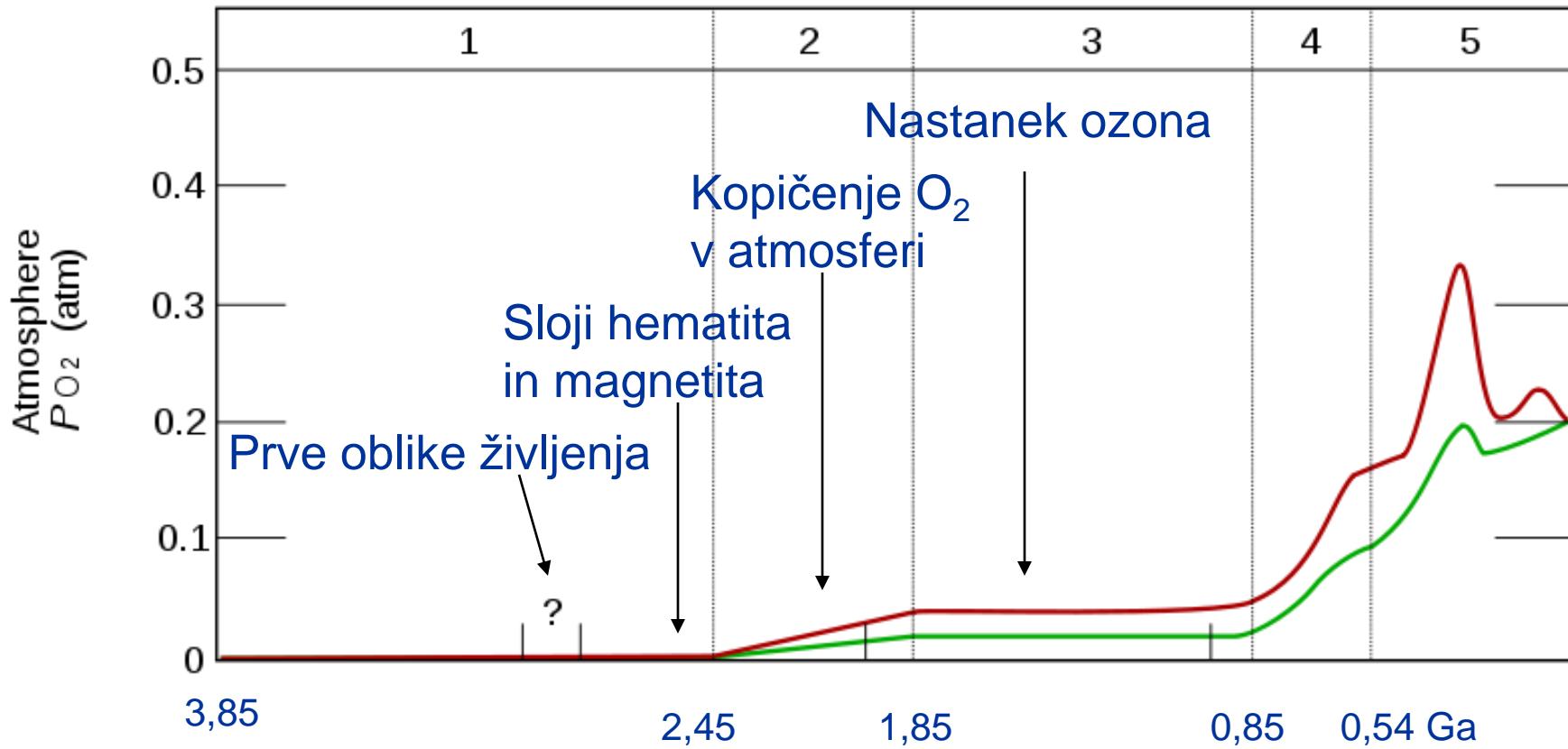
RS•	Til
RSO•	Sulfinil
RSO ₂ •	Sulfonil
RSO ₂ OO•	Sulfonil peroksil

Ne-radikali:

H ₂ S	Vodikov sulfid
RSOH	Sulfenska k.
RSO ₃ H	Sulfonska k.

Kisik v atmosferi

Obdobje

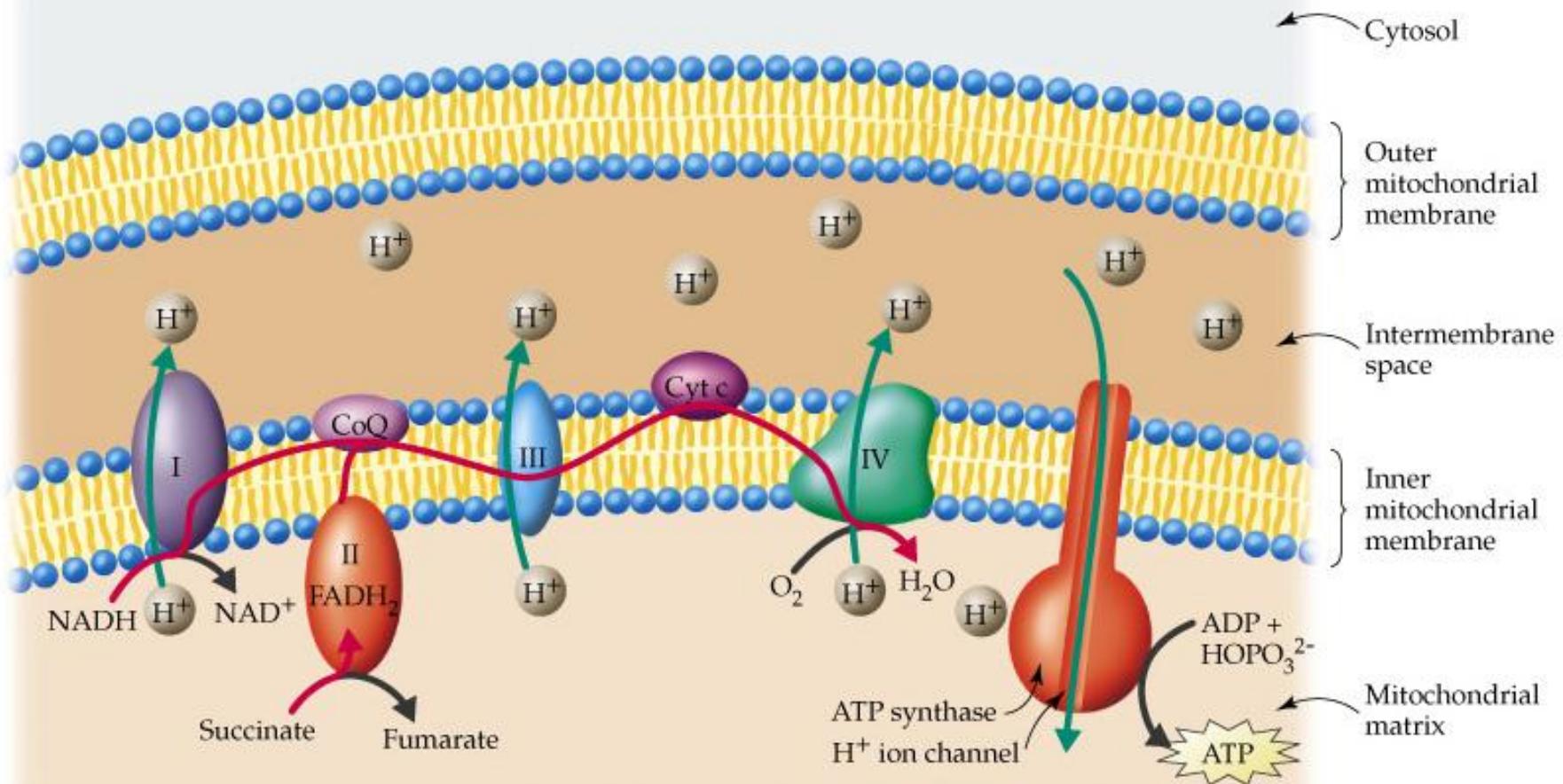

Kisik v atmosferi je biogenega izvora – stranski produkt fotosinteze.

Viri reaktivnih zvrsti v telesu

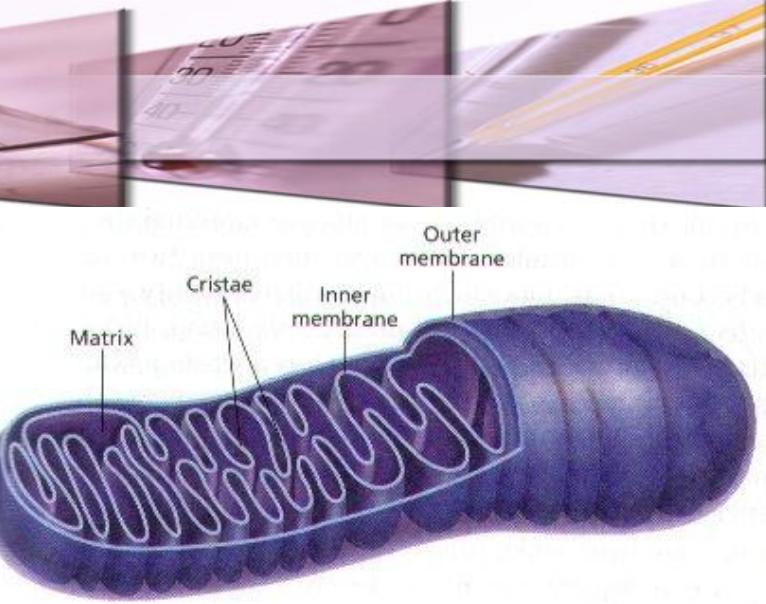
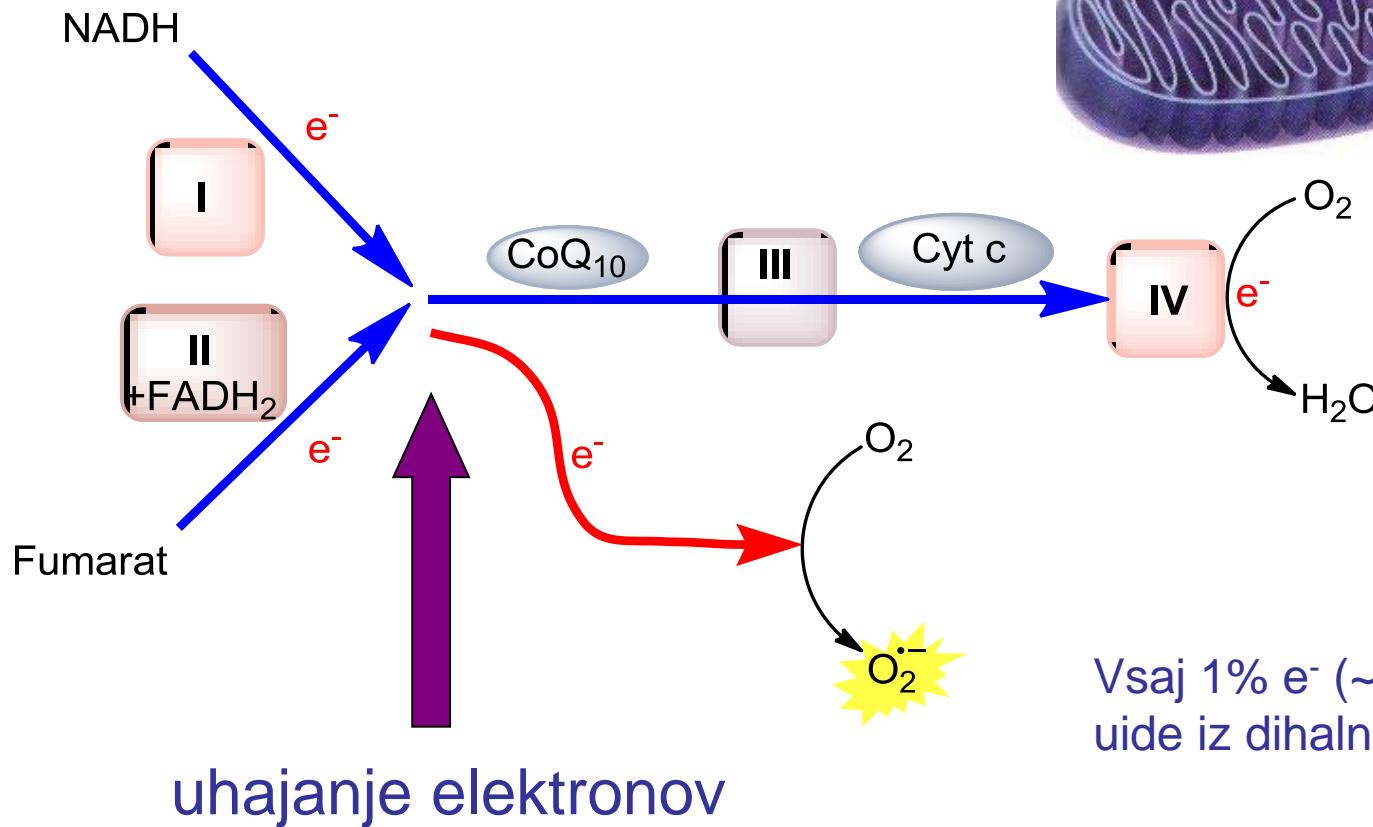
- energetski
 - celično dihanje, transport O₂ s Hb
- reaktivni
 - oksidativni izbruh – del obrambe imunskega sistema
- metabolni
 - metabolizem telesu lastnih spojin in ksenobiotikov

Dihalna veriga

Dihalna veriga

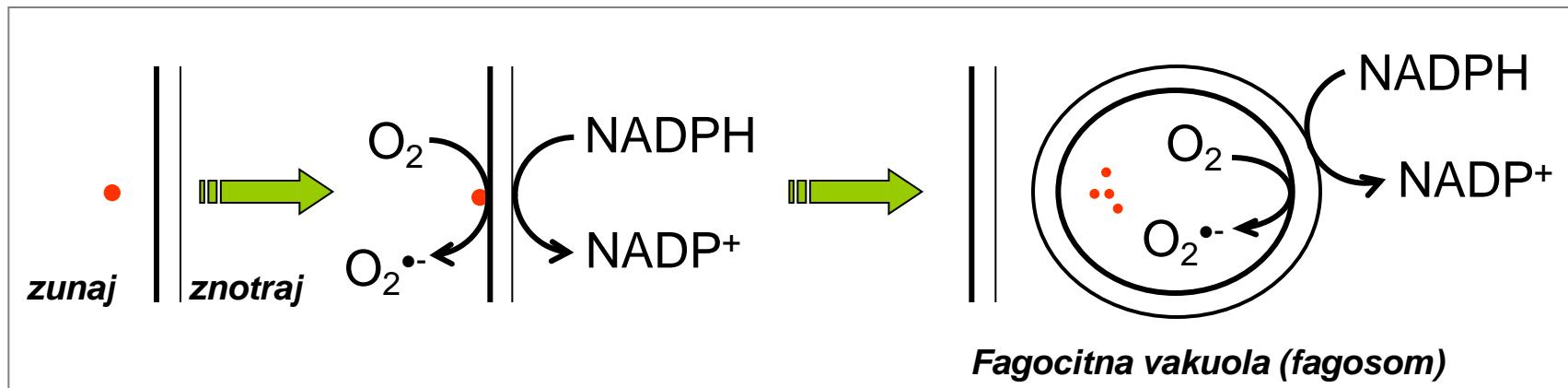
- Veriga prenašanja elektronov je **najpomembnejši vir O_2^- in vivo** v večini aerobnih celic.

Vsaj 1% e^- (~3 mol/dan) uide iz dihalne verige.

Oksidativni izbruh

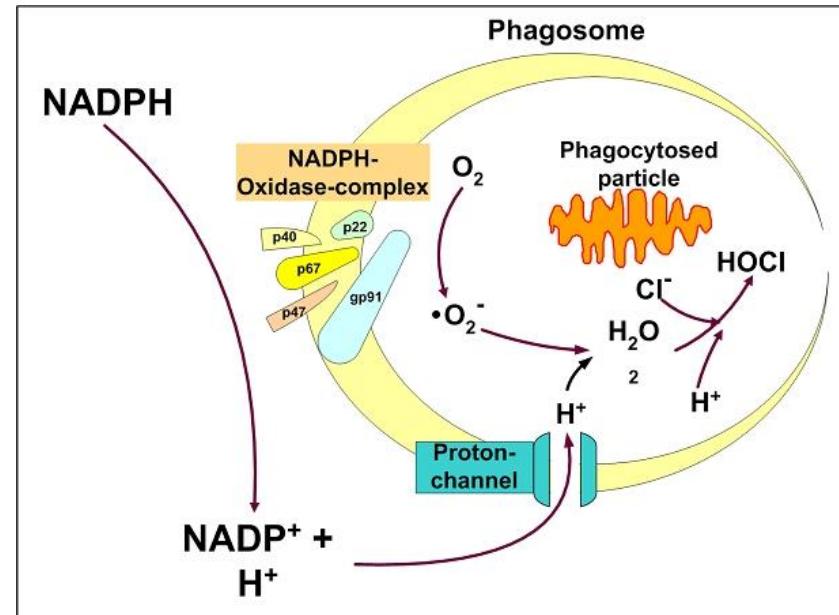
- Mieloperoksidaza
 - Oksidira Cl^- do hipoklorne kisline (HOCl)
 - Odsotnost: kronična granulomatozna bolezen
- NADPH oksidaza

Oksidativni izbruh

NADPH oksidazni kompleks

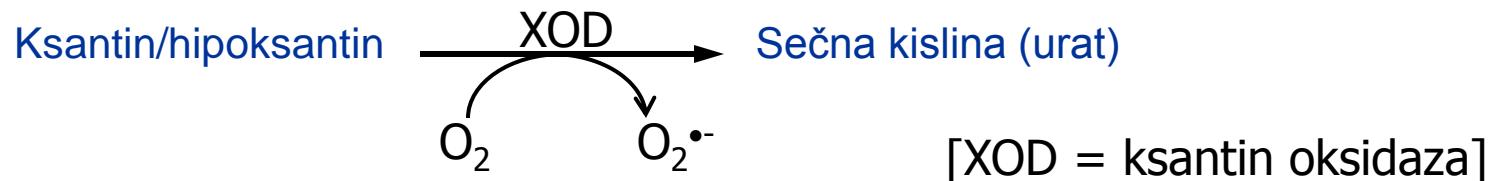
- Citoplazemski proteini
(p47, p67, gp91, p22)
- $\text{NADPH} \rightarrow \text{NADP}^+ + \text{H}^+$
- Elektron se prenese
iz NADPH na O_2 , pri tem se tvori $\text{O}_2^{\bullet-}$

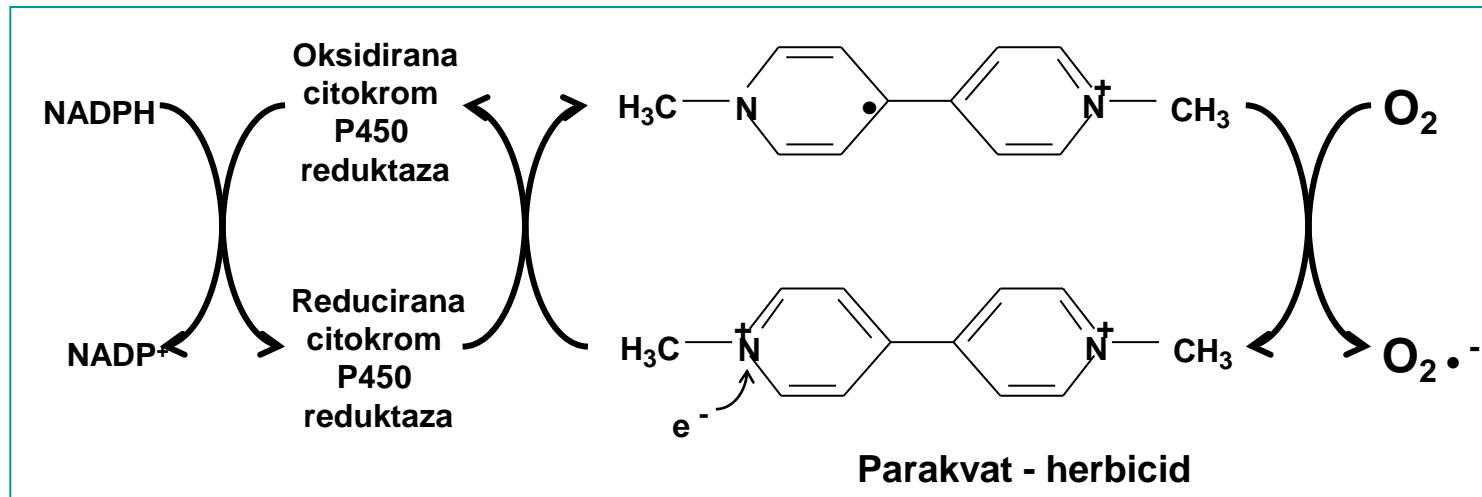
[NADPH : Reduciran Nikotinamid Adenin Dinukleotid Fosfat]

Metabolizem telesu lastnih spojin in ksenobiotikov

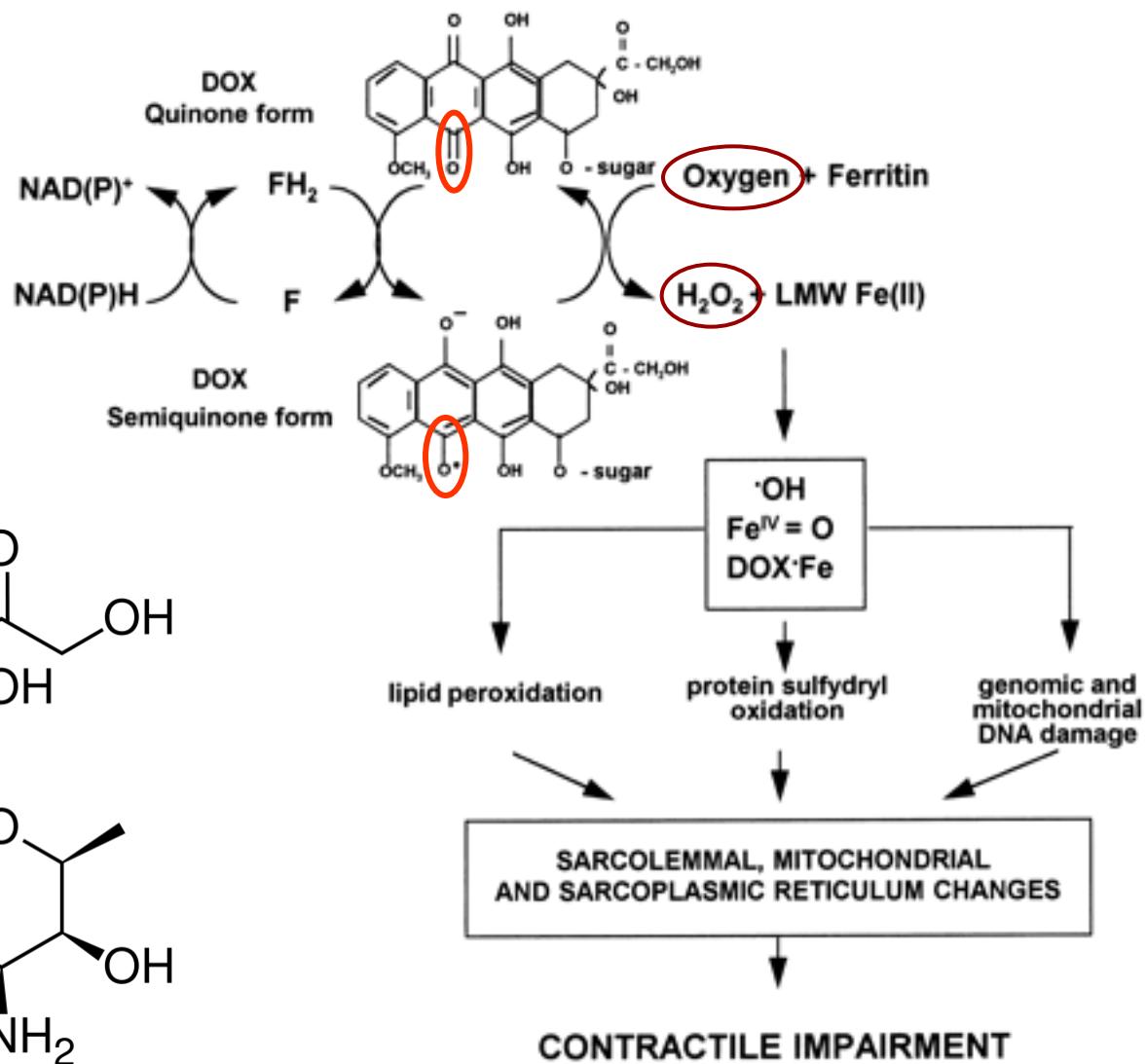
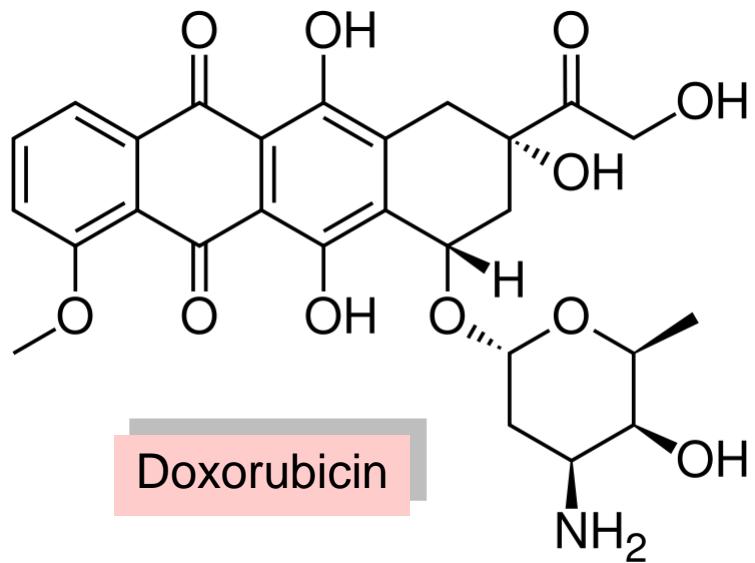
- Encimska redukcija kisika

- Redoks kroženje: Parakvat

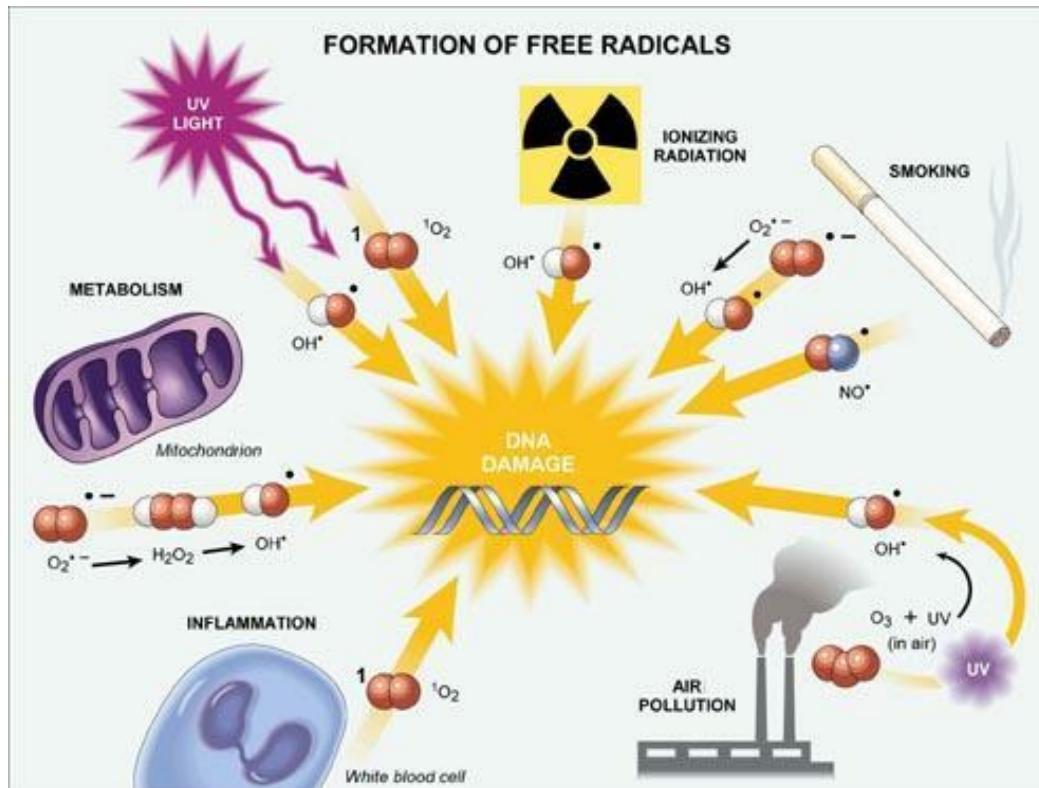

Metabolizem ksenobiotikov – primer doksorubicina

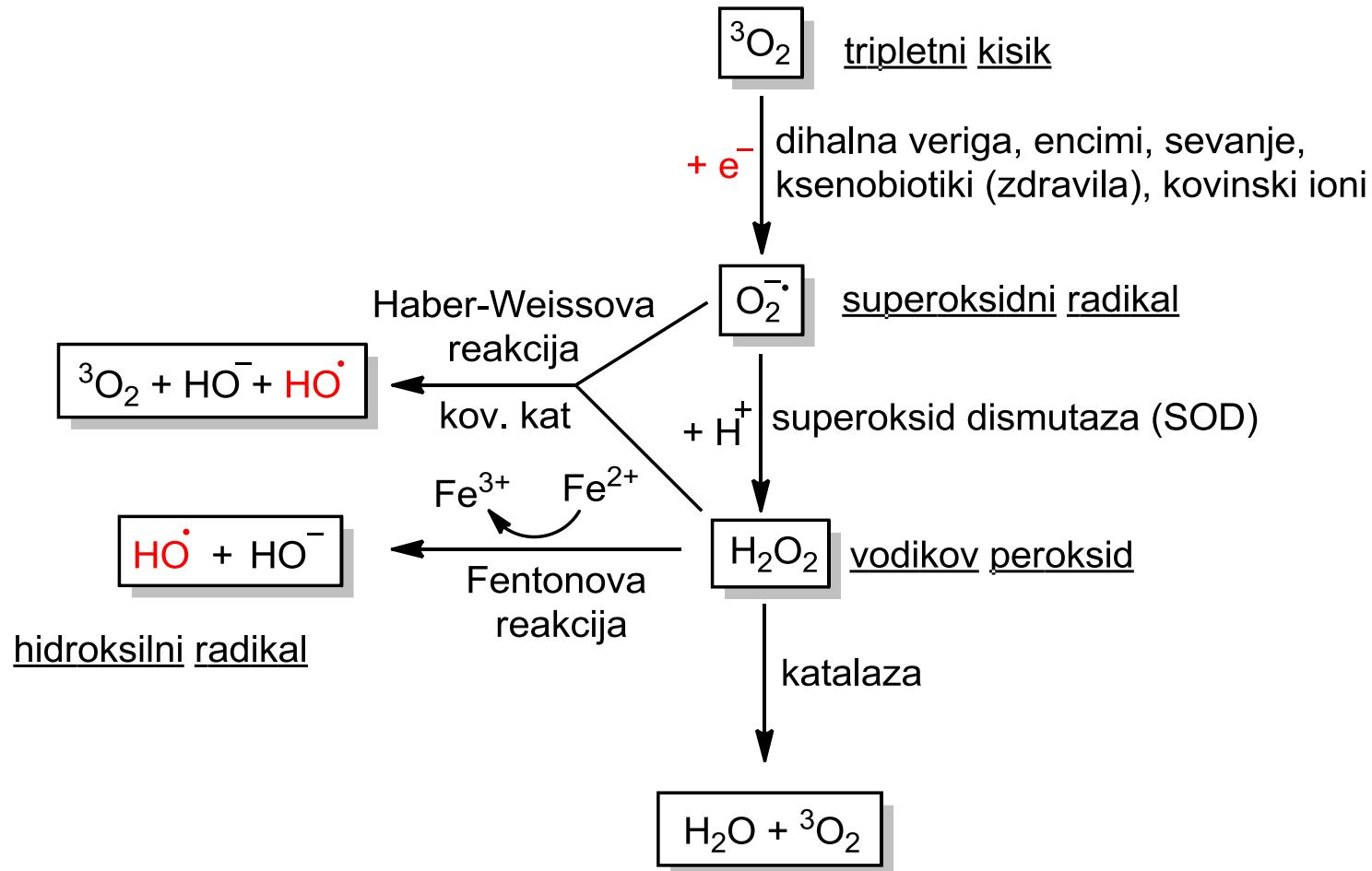

Viri reaktivnih zvrsti iz okolja

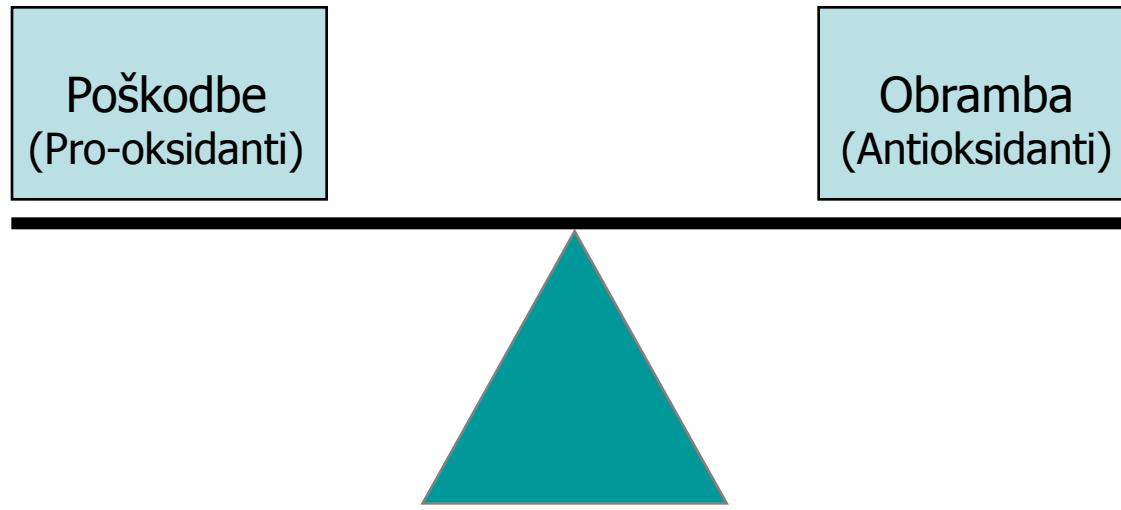
- Eksogeni viri reaktivnih zvrsti
 - Ionizirajoče sevanje
 - Ultraviolično sevanje
 - Ultrazvok (močan: 20-100 kHz)
 - Kemikalije, tobačni dim, itd

Reaktivne kisikove zvrsti

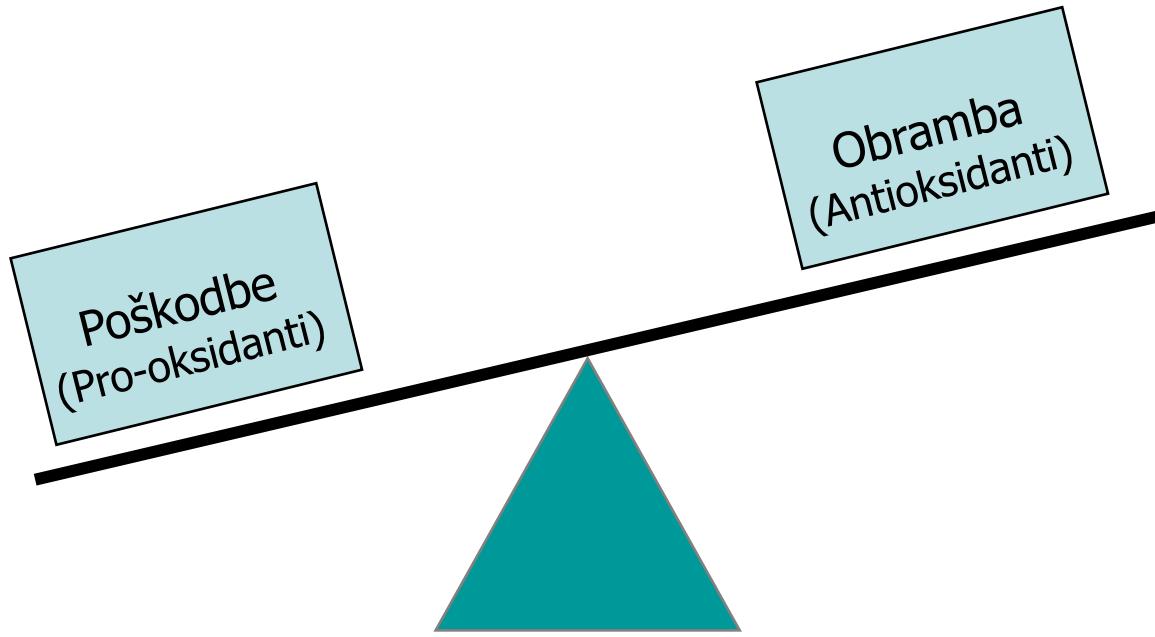
Oksidativno – antioksidativno ravnotežje

Oksidativni procesi, ki vključujejo reaktivne zvrsti so v organizmu "pod nadzorom". Vlada dinamično ravovesje.

Reaktivne zvrsti (RS) – radikali in neradikali, ki lahko nenadzorovano oksidirajo gradnike celic.

Oksidativni stres

Oksidativni stres – porušeno ravnotežje med tvorbo RS in antioksidativno obrambo kar vodi do možnih poškodb celice.

OS je posledica: znižanega nivoja antioksidantov ali povečane tvorbe RS

Celični obrambni mehanizmi pred OS

- Izolacija področij tvorbe reaktivnih zvrsti (RS)
- Inhibicija propagacijske faze radikalske reakcije
- Odstranjevanje reaktivnih zvrsti
- Popravilo poškodb povzročenih z reaktivnimi zvrstmi

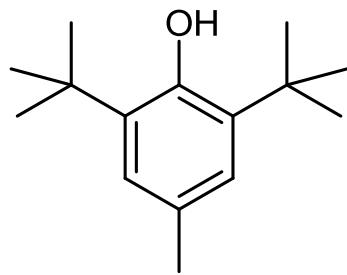
Obramba pred poškodbami z RS

- Neposredna obramba pred RS
 - Superoksid dismutaza, glutation peroksidaza, katalaza
- Nespecifični redukcijski sistem
 - Glutation, vitamin C
- Obramba pred lipidno peroksidacijo
 - Glutation peroksidaza, vitamin E, β -karoten
- Izločitev / skladiščenje ionov prehodnih kovin
 - Transferin, laktoperitin, feritin, metalotionin
- Popravljalni sistemi
 - DNK popravljalni encimi, glutation transferaza

- Antioksidant je vsaka snov, ki upočasni, prepreči ali odstrani oksidativno poškodbo tarčne molekule.

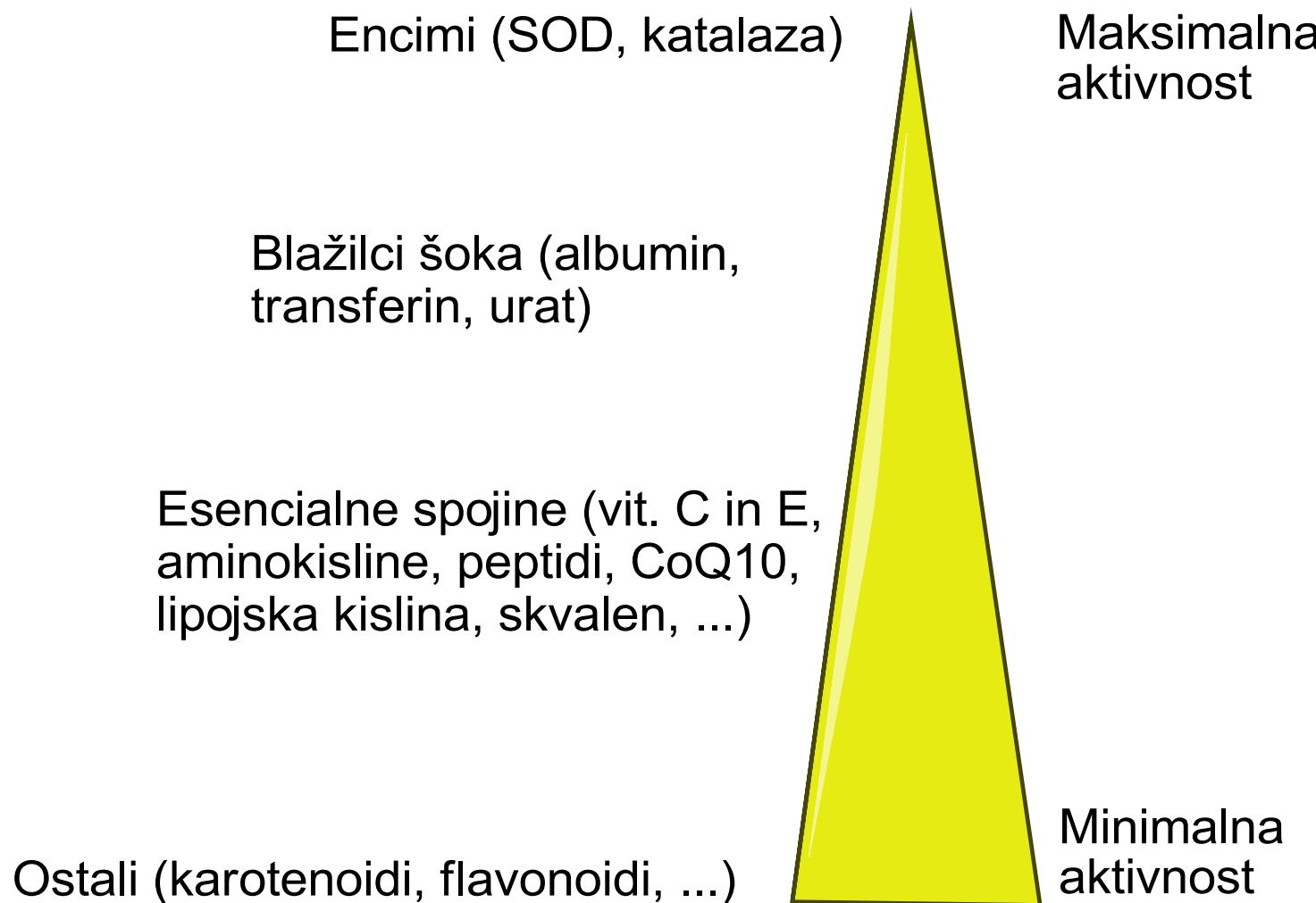
(Halliwell, Gutteridge)

- Antioksidanti kot konzervansi v tehnologiji:
 - Inhibitorji oksidacije
 - Pomožne snovi v farmacevtski tehnologiji

BHT

Hierarhija antioksidantov

Razdelitev antioksidantov glede na :

FI/KE lastnosti:

- lipofilni,
- hidrofilni

zmožnost regeneracije

- obnovljivi
- neobnovljivi

Izvor:

- endogeni,
- eksogeni

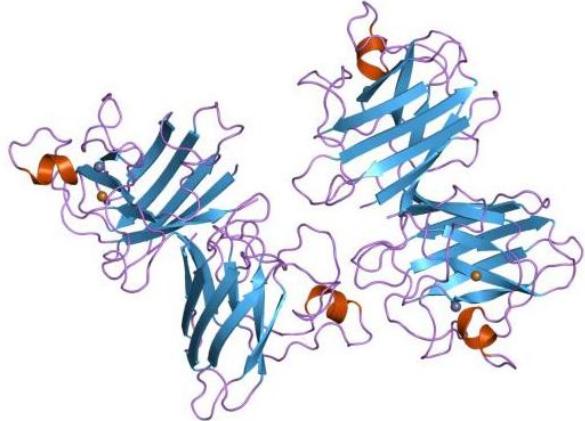
mehanizem delovanja:

- neposredni: prekine verižno reakcijo
- posredni

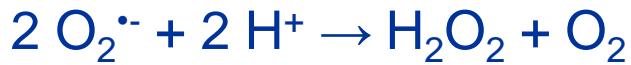
Antioksidativni obrambni sistem

- **Encimi - antioksidanti**
 - Superoksid dismutaza (SOD)
 - Katalaza (CAT)
 - Glutation peroksidaza (GPx)
- **Endogeni neencimski antioksidanti**
 - GSH, bilirubin

Superoksid dismutaza

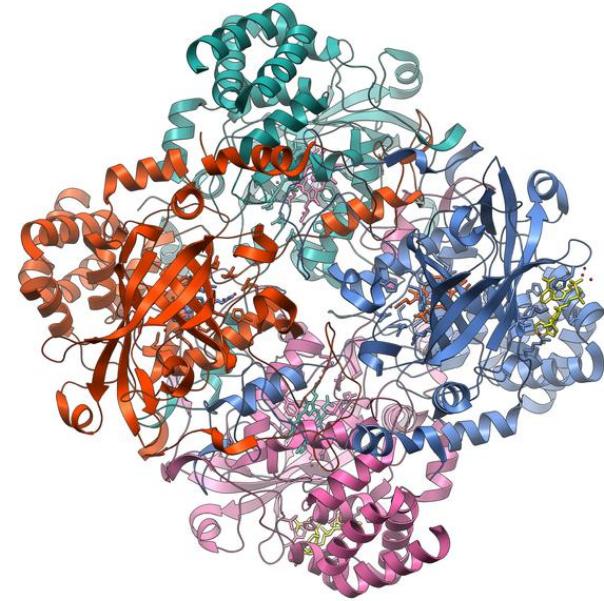
Funkcija: odstranjuje $\text{O}_2^{\cdot-}$

$$k \sim 2-4 \times 10^9 \text{ M}^{-1}\text{s}^{-1}$$

- Edini poznani encim, ki reagira s $\text{O}_2^{\cdot-}$.
- SOD “obvlada” ves $\text{O}_2^{\cdot-}$, ki nastane v celici pri normalnem metabolizmu
- SOD je prvi encim antioksidativne obrambe
- Več oblik encima SOD: v aktivnem mestu lahko imajo Cu-Zn, Fe, Mn ali Ni (prokarijonti)

Katalaza (CAT)

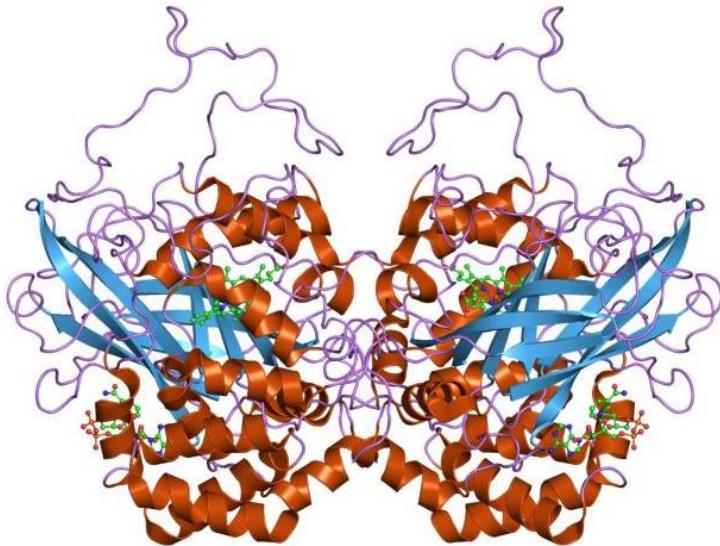
Funkcija: odstranjuje H_2O_2

$$k \sim 2 \times 10^7 \text{ M}^{-1}\text{s}^{-1}$$

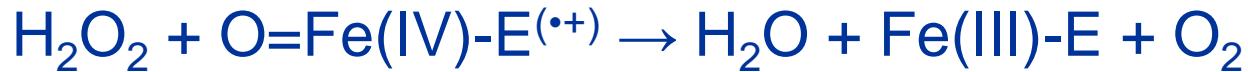
- Enzim sestavljen iz 4 podenot, ki imajo Fe^{3+} -hem v aktivnih mestih.
- Nahaja se intracelularno predvsem v peroksisomih, manj v mitohondriih

Mehanizem delovanja ktalaze

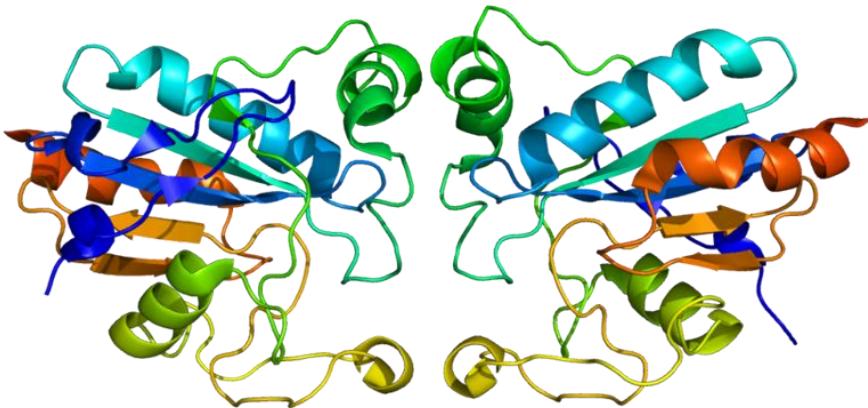
Ko H_2O_2 vstopi v aktivno mesto, interagira z asparaginom in histidinom, ki vežeta proton. Prost kisikov atom se koordinativno veže na Fe atom, sprosti pa se nastala voda. Fe(IV)=O reagira z drugo molekulo H_2O_2 nazaj do Fe(III)-E in tvori vodo in kisik .

- Mehanizem delovanja ni v celoti pojasnjen; reakcija poteče v dveh delih:

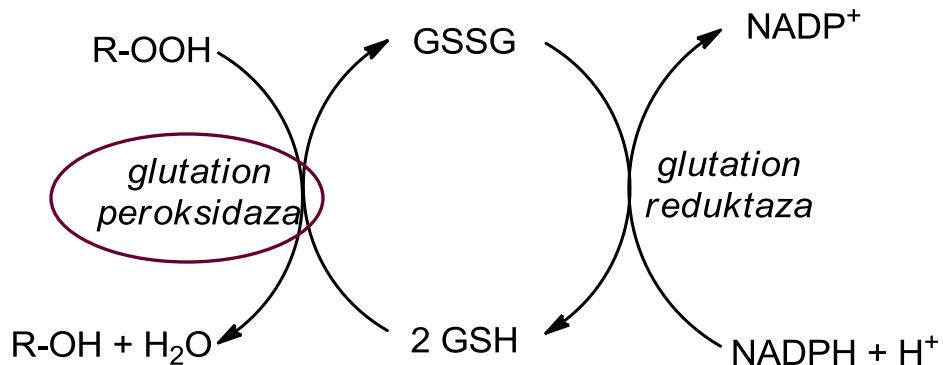

$\text{Fe(IV)-E}^{(\cdot+)}$ je mezomerna oblika Fe(V)-E , kar pomeni da železo ni popolnoma oksidirano do $+V$; "manjkajoči elektron" prejme od hemskega liganda. Ta hem mora biti zato označen kot radikal kation $(\cdot+)$.

Glutation peroksidaza (GPx)

Funkcija: odstranjuje H_2O_2 in ROOH
Varuje pred lipidno peroksidacijo.

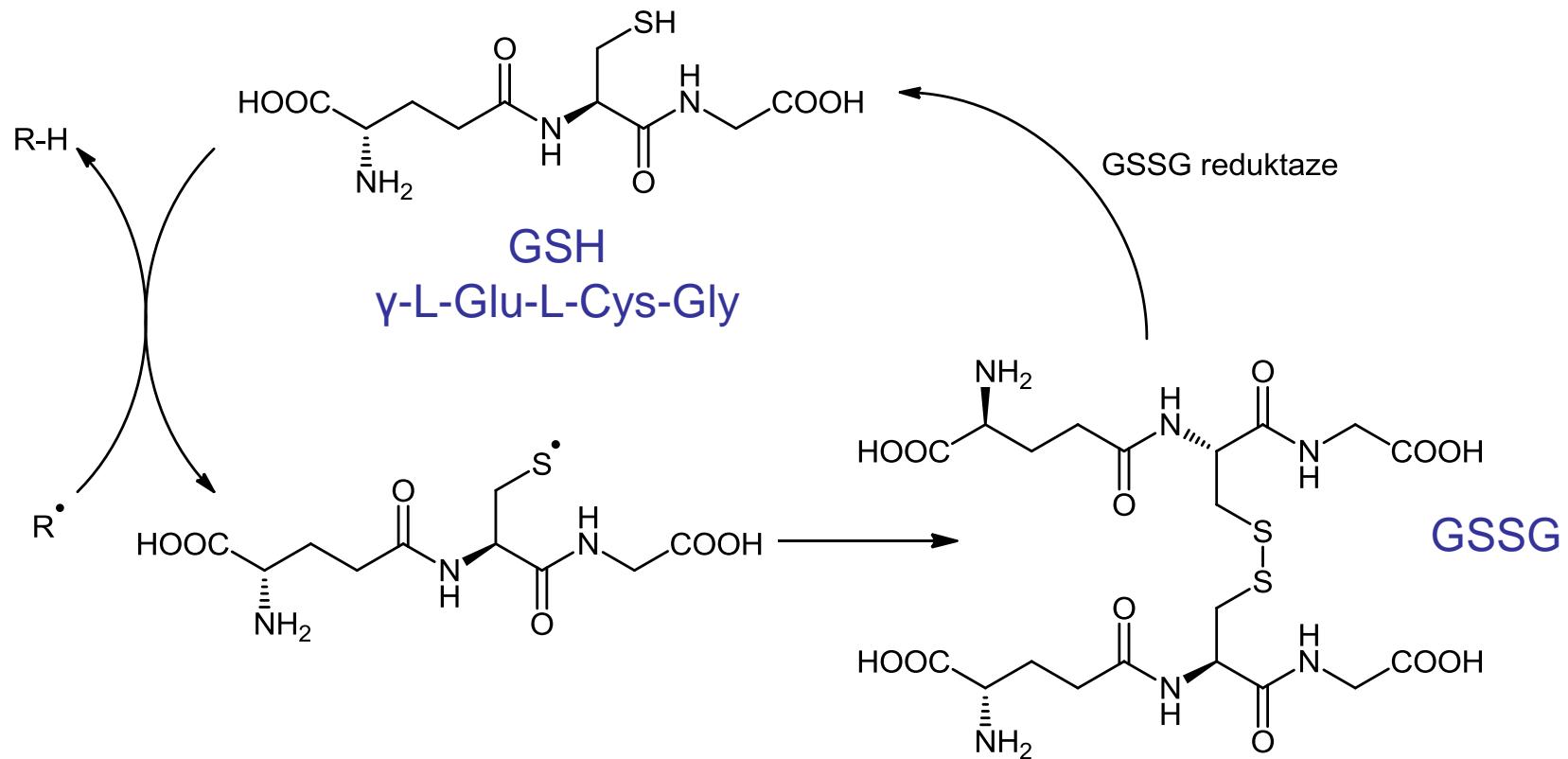
- V aktivnem mestu encima je **selenocistein**, za normalno delovanje encima je potrebna zadostna preskrbljenost organizma s selenom (priporočen dnevni vnos = 50 µg/dan)
- Družina več izoencimov: GPx1 – Gpx8 pri človeku

Mehanizem delovanja GPx

- Reakcija odstranjevanja peroksidov poteka na selenocisteinu, ki je v R-Se^- obliki v stanju mirovanja. Ta se oksidira do R-SeOH ki nato reagira z molekulo GSH tako, da tvori GS-Se-R in vodo. Nato se s še eno molekulo GSH pretvori nazaj do R-Se^- . Kot stranski produkt se sprosti GS-SG .

Glutation (GSH)

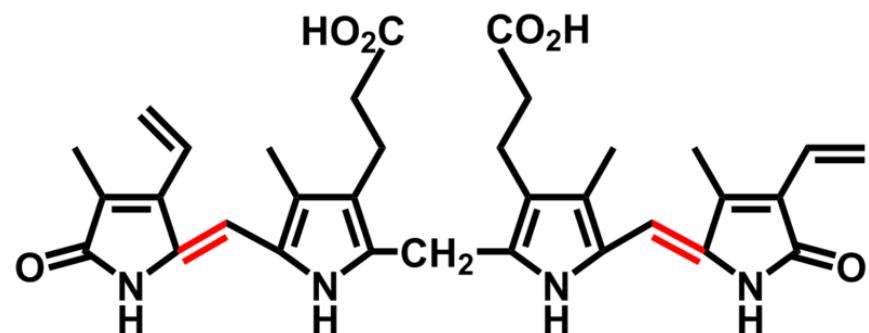
- GSH je reducent, ki lahko neposredno reagira z radikali ali pa vstopa v encimsko katalizirane redukcije.

Nizkomolekularni antioksidanti

- Spojine endogenega izvora
 - Bilirubin,
 - Koencim Q,
 - Lipojska kislina,
 - Sečna kislina,
 - Ženski spolni hormoni
 - Melatonin
- Spojine pridobljene s hrano
 - Askorbinska kislina (vitamin C),
 - Tokoferol (vit. E)
 - Karotenoidi
 - Polifenoli rastlinskega izvora

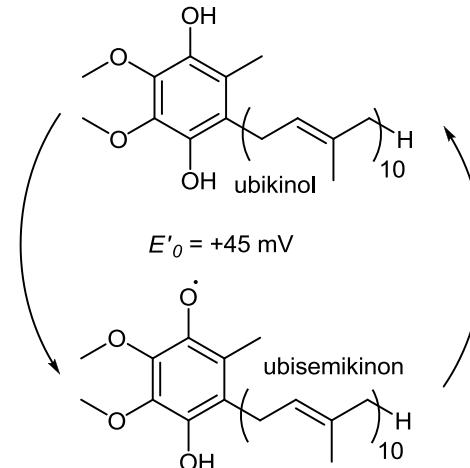
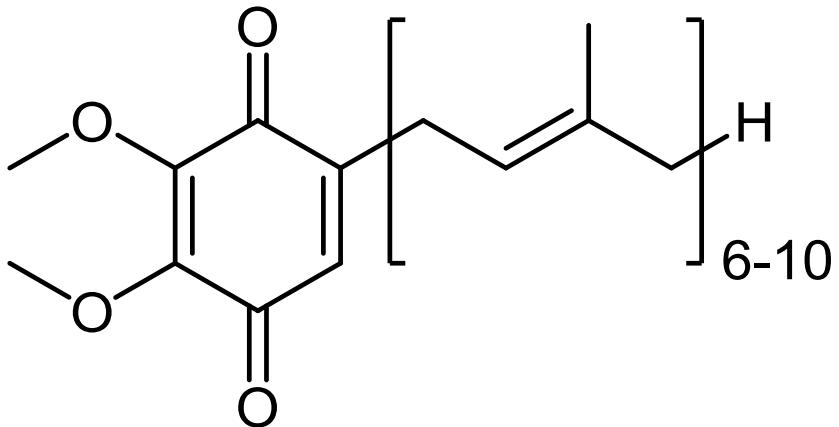

Bilirubin

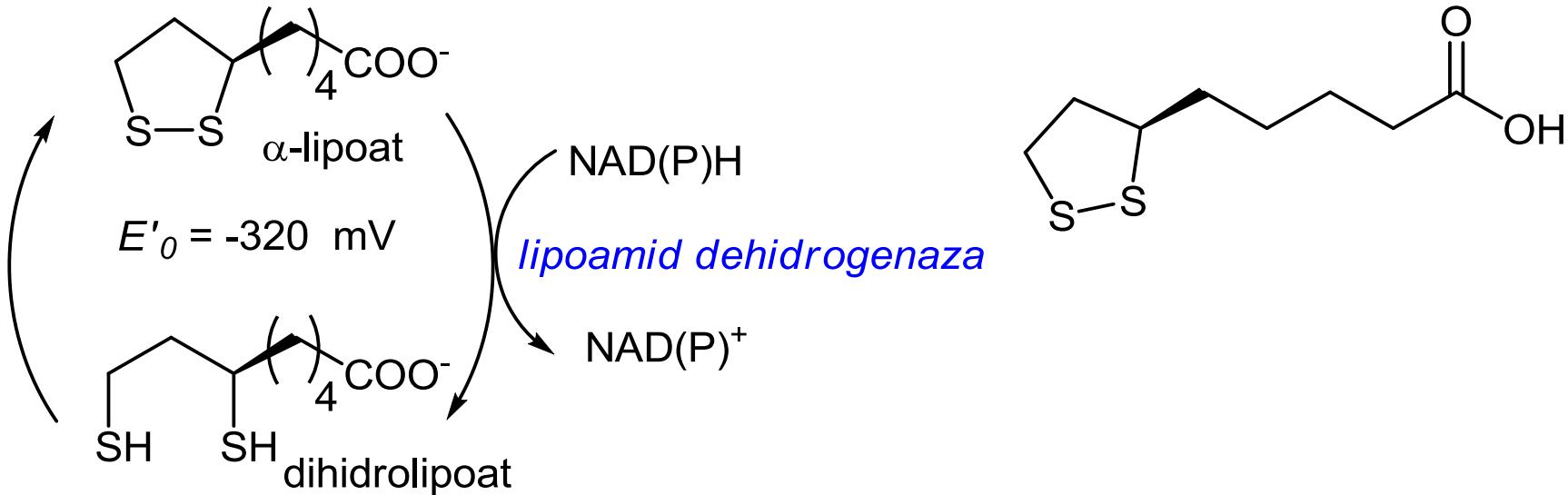
- Metabolit hema (80% iz hemoglobina) – rumene barve
 - ~270 mg/dan
 - Se veže na albumin, ki ga transportira v jetra, varuje albumin pred ROS, RNS
 - *In vitro* odstranjuje ROO[·], RO[·], ONOOH in ¹O₂.
 - Lahko tvori ¹O₂ ob obsevanju s svetlobo.

Koencim Q

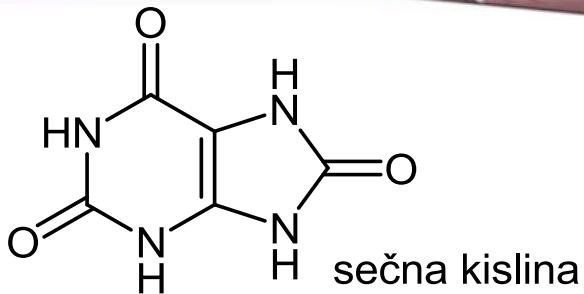
- Nastopa v dihalni verigi v mitohondrijih
- *In vitro* lahko ubikinol (CoQH_2) odstranjuje ROO^\cdot in inhibira lipidno peroksidacijo.
- Lahko regenerira tokoferil radikal:
$$\alpha\text{-Toc}^\cdot + \text{CoQH}_2 \rightarrow \text{CoQH}^\cdot + \alpha\text{-TocH}$$
- *In vivo* zlasti pomemben v mitohondrijih
- Razmerje ubikinol / ubikinon v plazmi je lahko pokazatelj OS.

Lipojska kislina

- Močan reducent, ki lahko reducira GSSG, dehidroaskorbat in α Toc[·] ter številne RS: ROO[·], HOCl, CO₃²⁻, NO₂[·], OH[·], ONOOH.
- Relativno nizke koncentracije v tkivih (12.3-43.1 ng/mL)
- Vezana kot **lipoamid** (lipoillizinska ročica) je esencialna komponenta nekaterih encimskih kompleksov (piruvat dehidrogenaza)

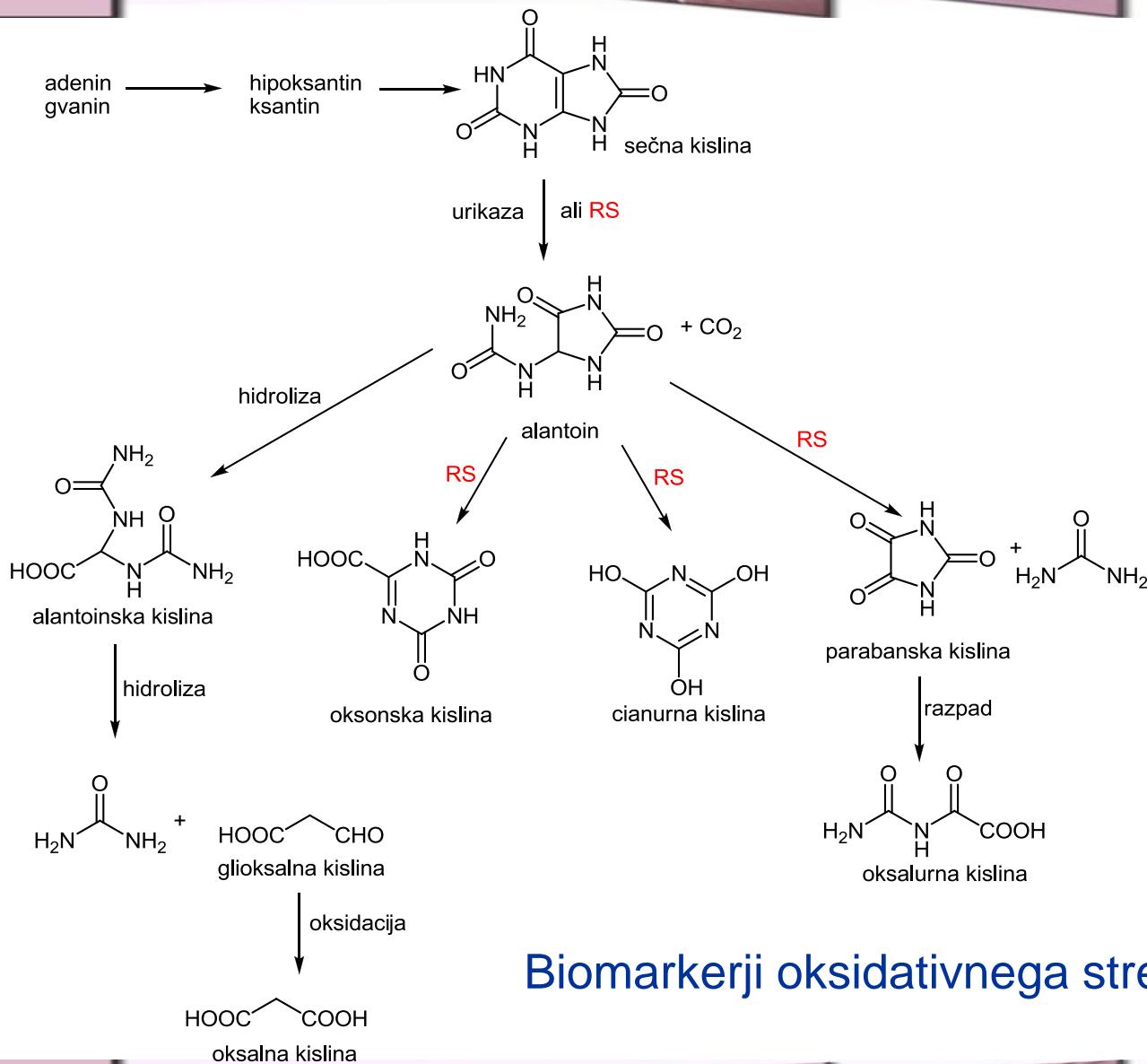
Sečna kislina

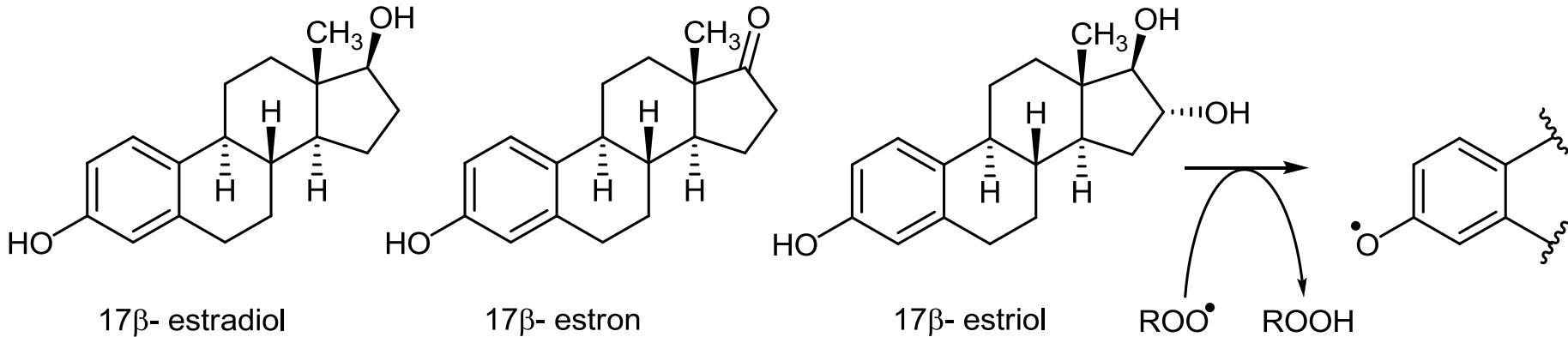
$$pK_a = 5,4$$

- V plazmi dosega visoke koncentracije (0,2-0,4 mM), ker je pri človeku in primatih okvarjen gen za **urat oksidazo**.
- Je močan antioksidant: $E^{0'} = 590 \text{ mV}$ (urat / urat radikal)
- Učinkovito odstranjuje O_3 in $\text{NO}_2\cdot$, ONOO^-
- Kelira kovinske ione Fe in Cu
- Urat radikal lahko izkazuje proksidativne lastnosti – reducirajo ga številni flavonoidi ($k = 10^6 \text{ M}^{-1}\text{s}^{-1}$) in $\text{O}_2\cdot$ ($k = 8 \times 10^8 \text{ M}^{-1}\text{s}^{-1}$).

Metabolizem sečne kislina

Ženski spolni hormoni

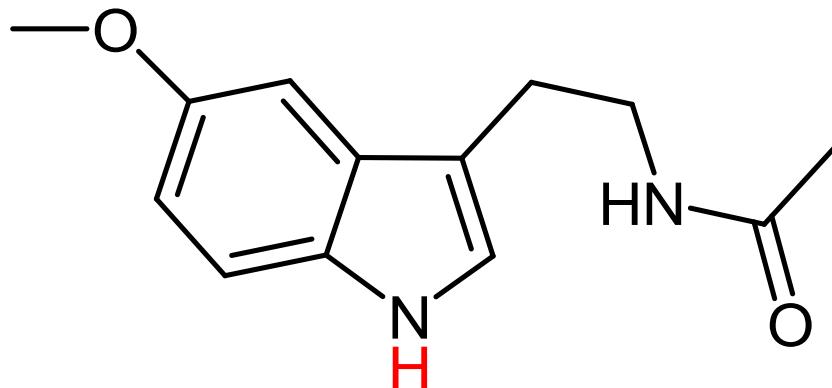

- V pM koncentracijah
- *In vitro* lahko inhibirajo lipidno peroksidacijo zaradi fenolne –OH skupine (potrebne μ M koncentracije).

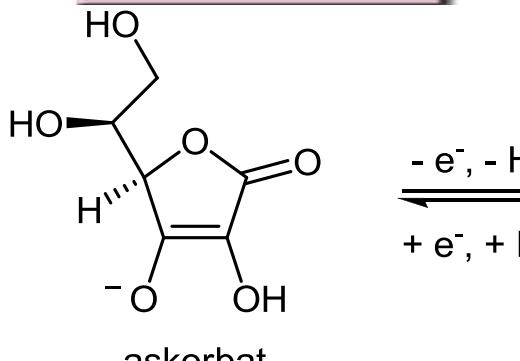
Sintetični estrogen dietilstilbestrol je učinkovit zaviralec lipidne peroksidacije v μ M območju *in vitro* a je žal kancerogen.

Melatonin

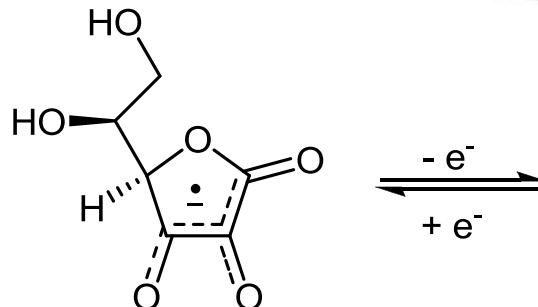

- Nastaja v češariki iz serotoninina, ureja cirkadiani ritem
- *in vivo* < 1 nM
- Ima zmerne antioksidativne učinke, lahko donira H·
- Bolj kot neposreden antioksidant pomemben, ker vpliva na povišan nivo encimov-antioksidantov in zavira sintezo citokinov ter izražanje iNOS.

Askorbinska kislina – vitamin C

askorbat

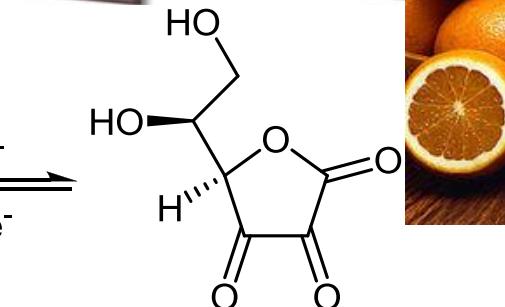
askorbil radikal anion
malo reaktivен

$pK_{a1} = 4,25$; $pK_{a2} = 11,5$

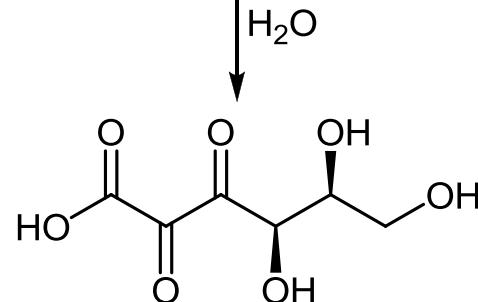
V plazni: $30 - 90 \mu\text{M}$

Priporočen dnevni vnos: 90 mg/dan

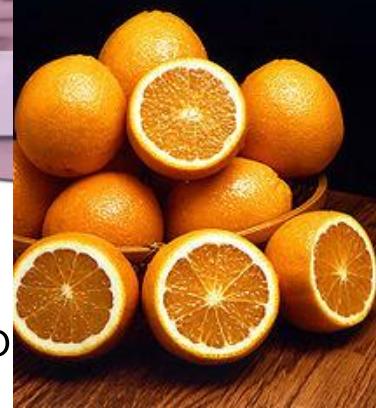
Maksimalni dnevni odmerek: 2000 mg/dan

dehidroaskorbska kislina

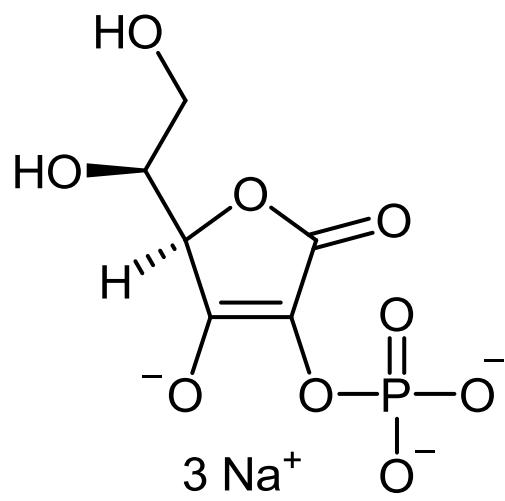
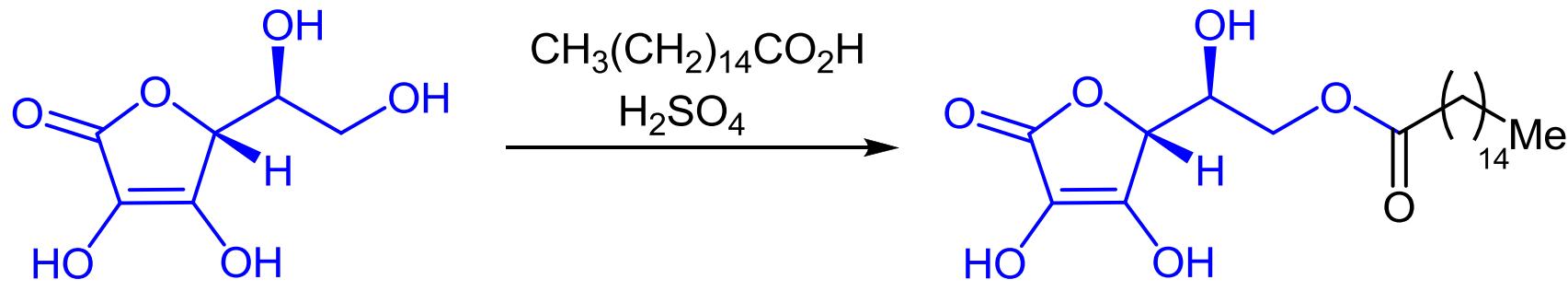

diketo-L-gulonska kislina

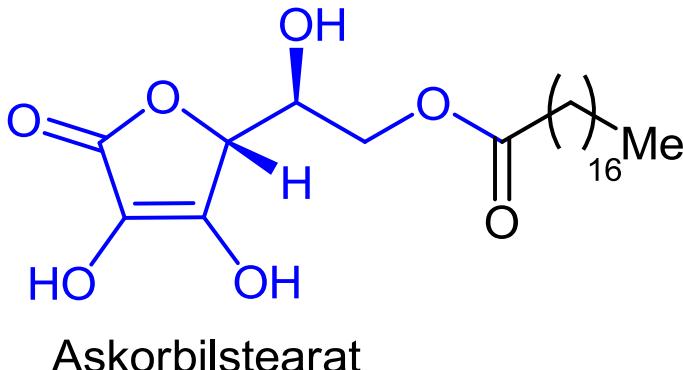

- Esencialni vit.: mutacija gena za encim gulonolakton oksidaza
- Kofaktor vsaj 8 encimov: pri sintezi kolagena, pri sintezi NA iz dopamina, pri sintezi karnitina, pri metabolizmu tirozina
- Posredno je lahko prooksidant saj reducira Fe^{3+} v Fe^{2+}

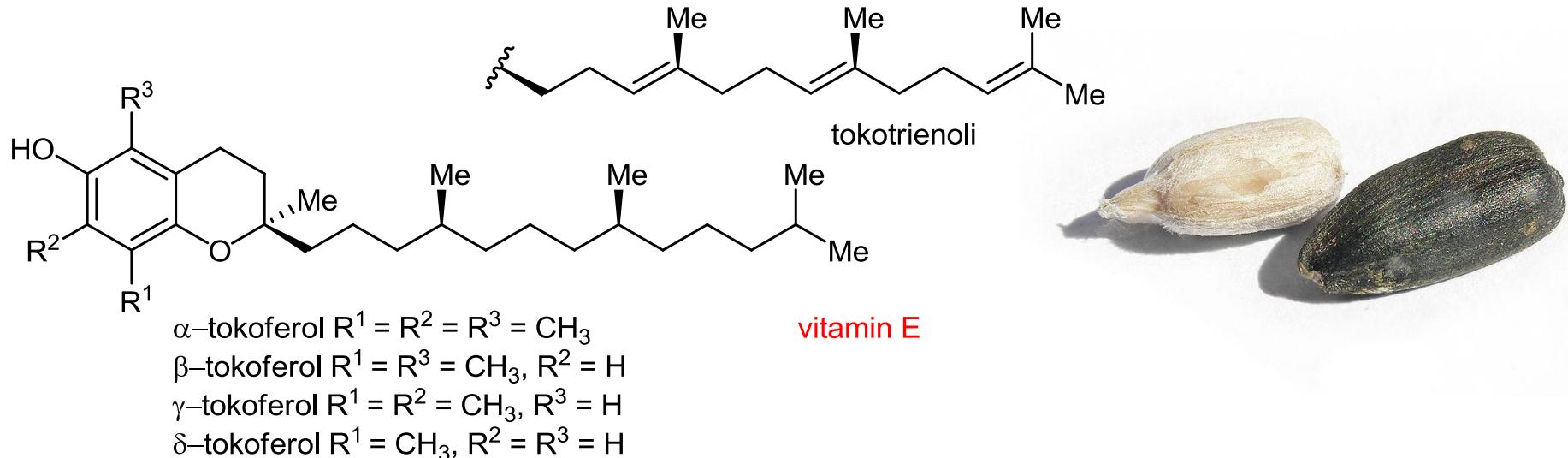
Derivati askorbinske kisline

Askorbil fosfat

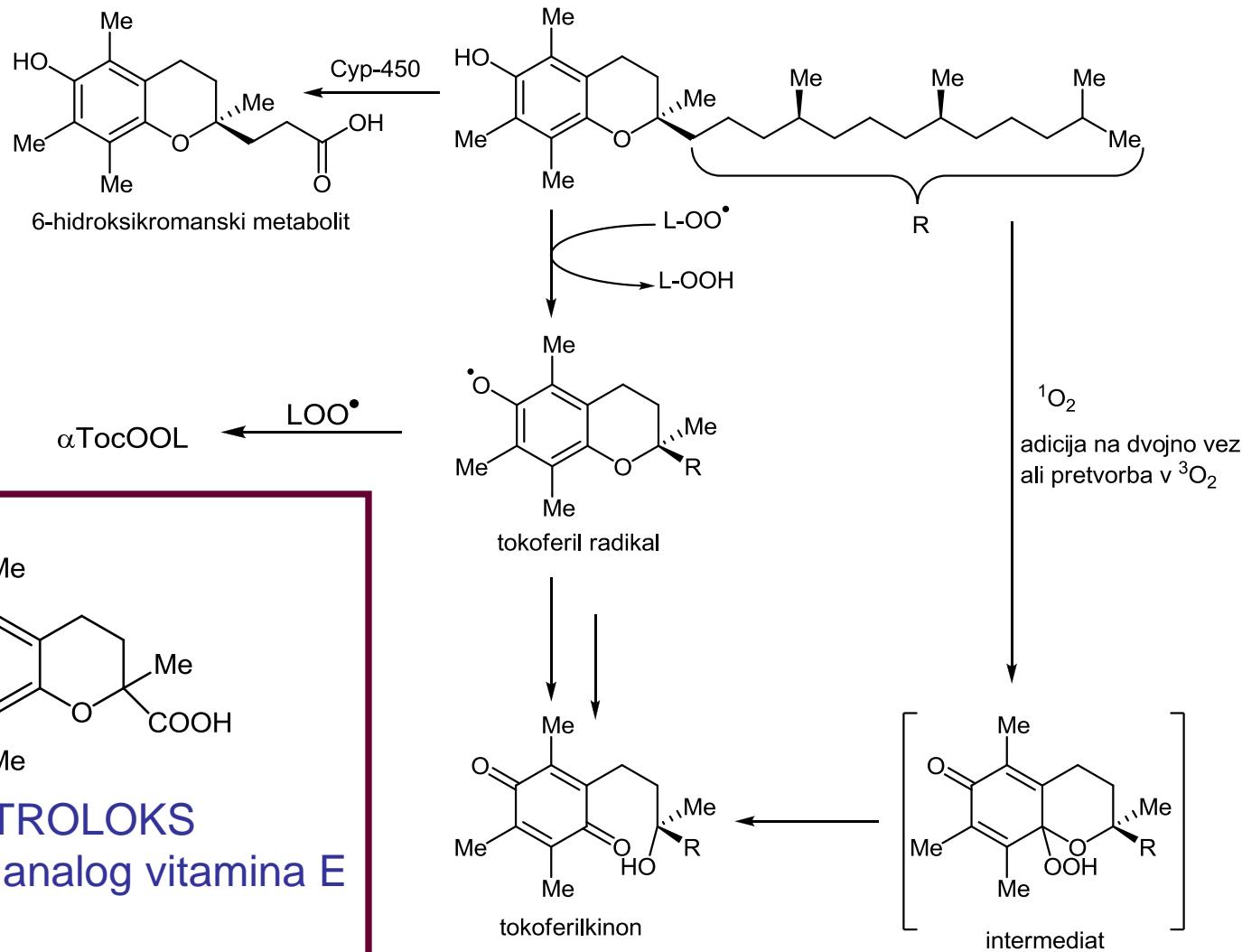

Vitamin E - tokoferoli

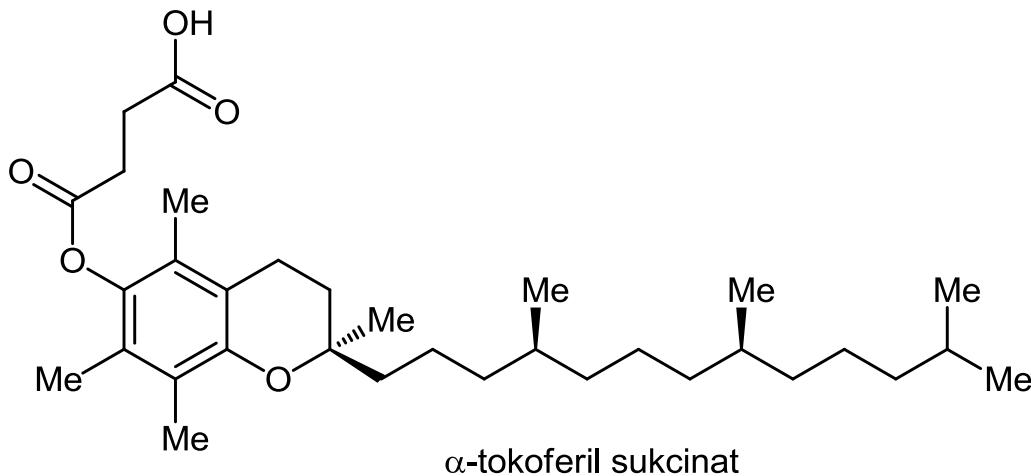
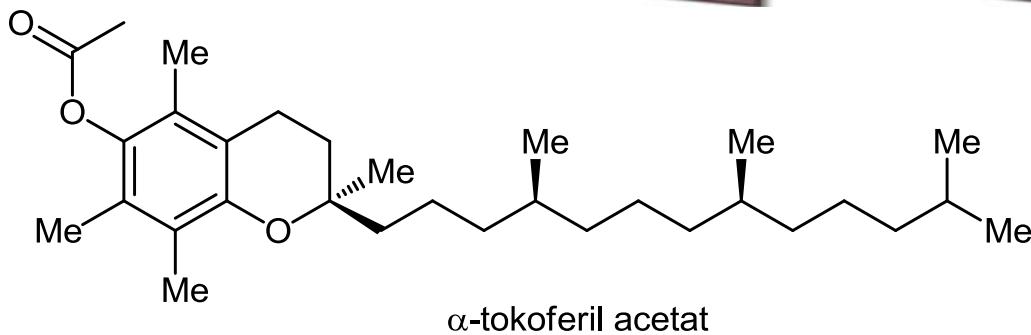

- Inhibitor lipidne peroksidacije – prekine verižno radikalsko reakcijo
- Lipidotopen antioksidant (v mitohondrijih je na 2100 lipidov 1 αToc)
- Priporočen dnevni odmerek: 15 mg/dan (odrasli)
- Absorbira se ga 25 - 50%, s hilomikroni (pri ↑ vnosih je ↓ absorpcija)
- **Prooksidativni** učinki ob kopičenju αToc[•]:
 $\alpha\text{Toc}^\bullet + \text{L-H} \rightarrow \text{L}^\bullet + \alpha\text{Toc-H}$ - lahko sproži lipidno peroksidacijo
- αToc lahko reducira ione kovin Fe^{3+} in Cu^{2+} do Fe^{2+} in Cu^+

Metabolizem tokoferola

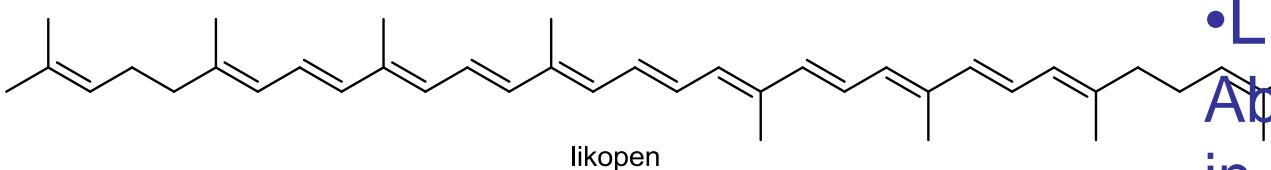
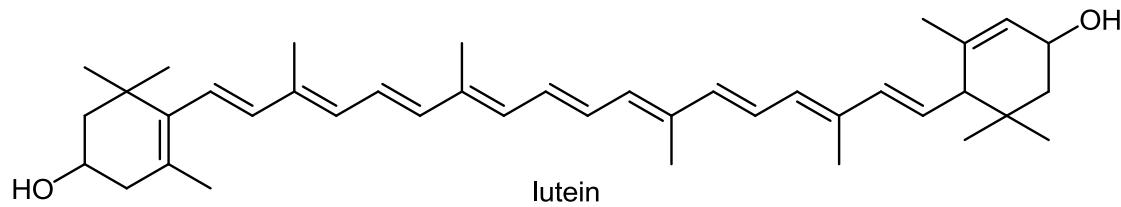
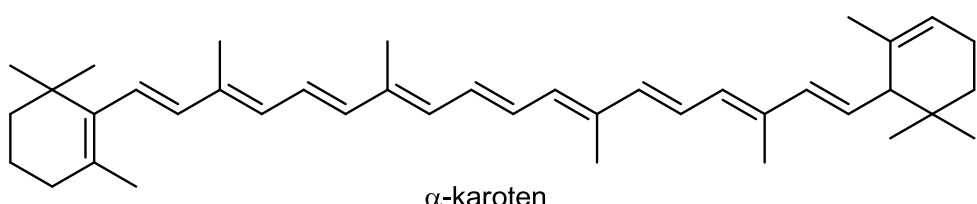
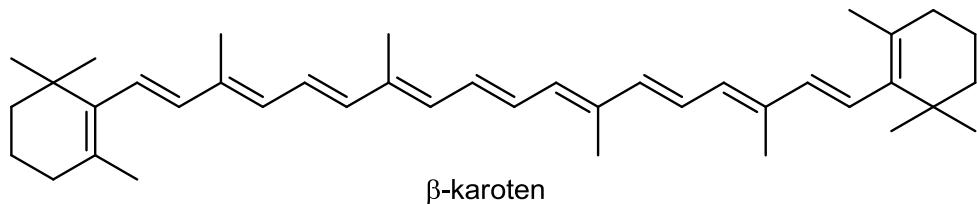

Drugi derivati tokoferola

- Estri se uporabljajo v pripravkih z vitaminom E, ker so bolj stabilni za skladiščenje. V črevesju hitro poteče hidroliza estra.

Karotenoidi

Barvila rastlinskega izvora (preko 700)

V telesu jih najdemo v adipoznem tkivu (80 %), jetrih (10 %), v corpus luteum in testisih.

V plazmi:

- Likopen ~0,5-1,0 µM
- β-karoten ~0,2-0,6 µM
- Lutein ~0,3 µM

Absorpcija je nepopolna in odvisna od vrste hrane.

Karotenoidi

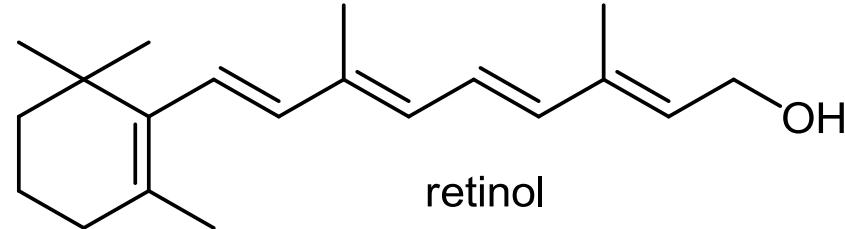
- Prekurzorji vitamina A (retinol)
 - Pomemben za rast in diferenciacijo celic
 - Za vid
- Odstranjujejo ${}^1\text{O}_2$
- Kako reagirajo z radikali?

Pri visokih koncentracijah O_2 lahko izkazujejo proksidativne učinke:

CarO_2^\cdot lahko sproži lipidno peroksidacijo.

ROO^\cdot lahko reagira s Car na 3 načine:

1. Prenos elektrona:

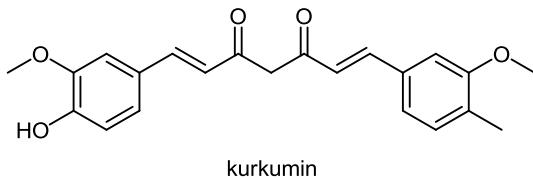
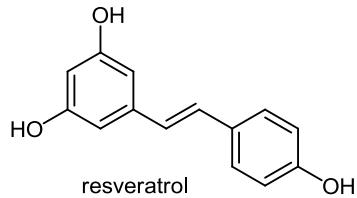
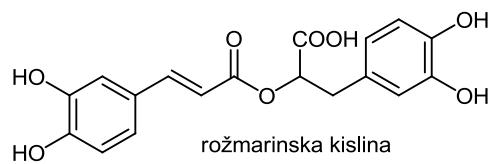
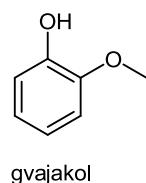
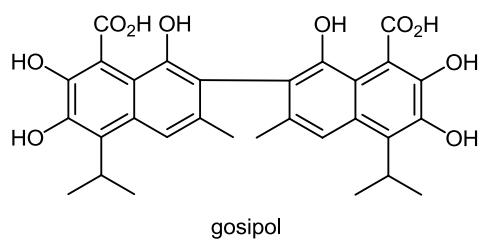
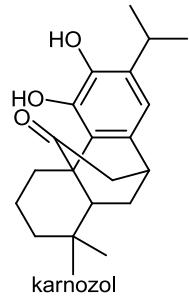
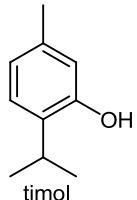
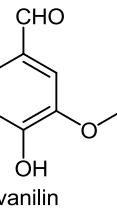
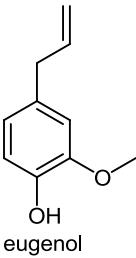
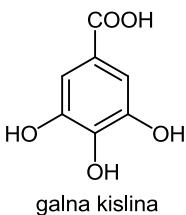
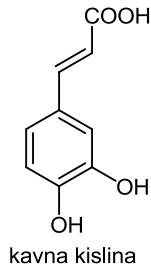
2. Abstrakcija H^\cdot :

3. Adicija na dvojno vez:

(Poli)fenoli rastlinskega izvora

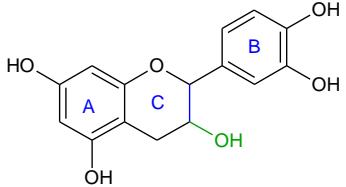
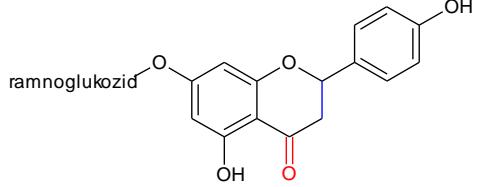
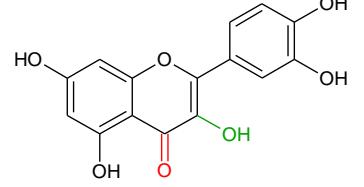
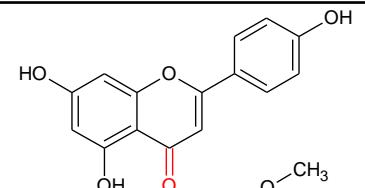
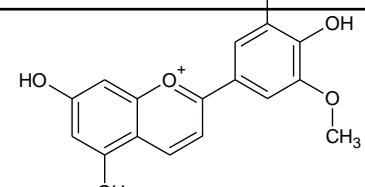

Fenolne –OH skupine
so donorji H[•],
fenolati pa e⁻.

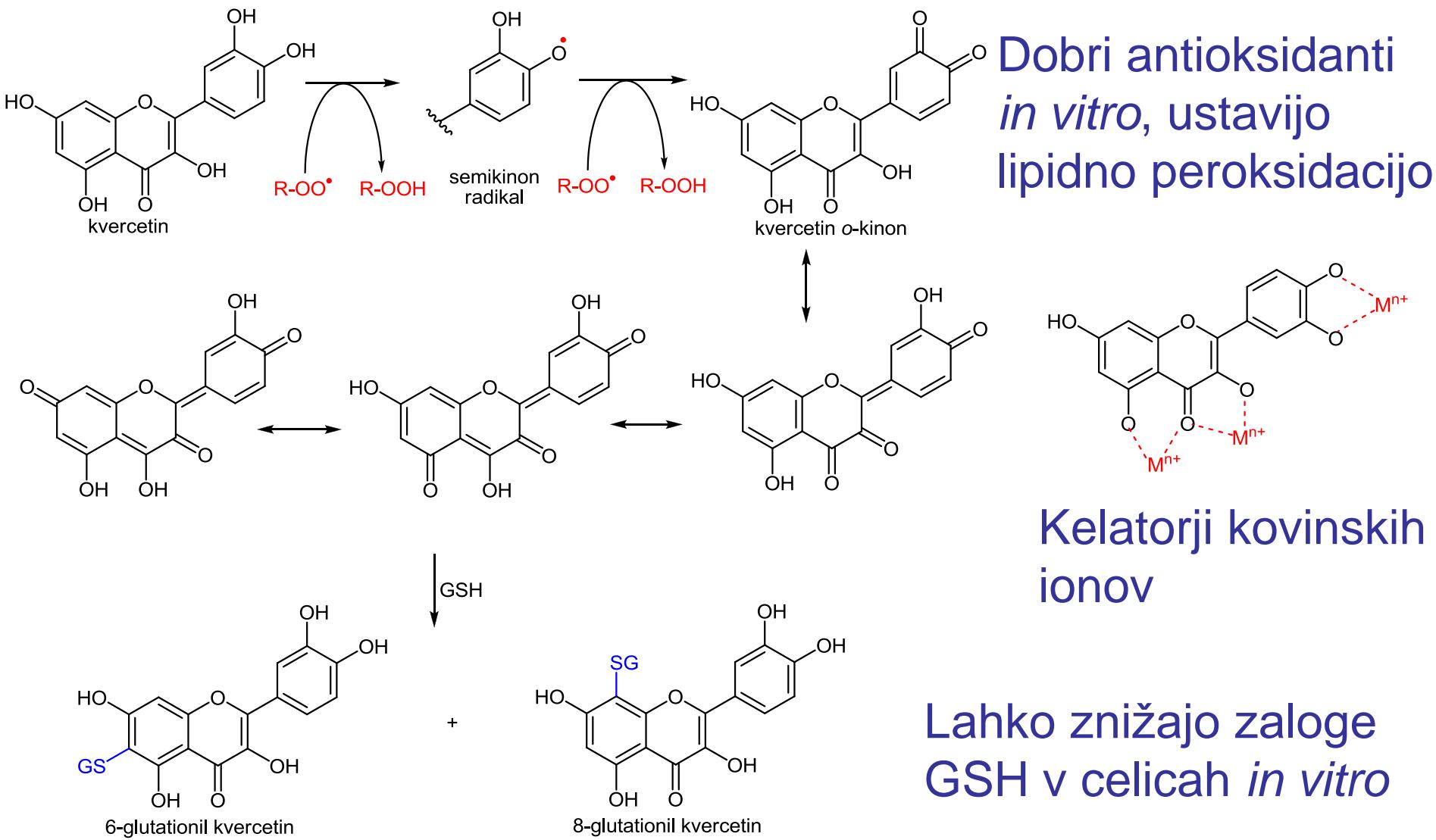
Nastali fenolatni radikal
je bolj stabilen.

V hrani:
~20 do 100 mg/dan

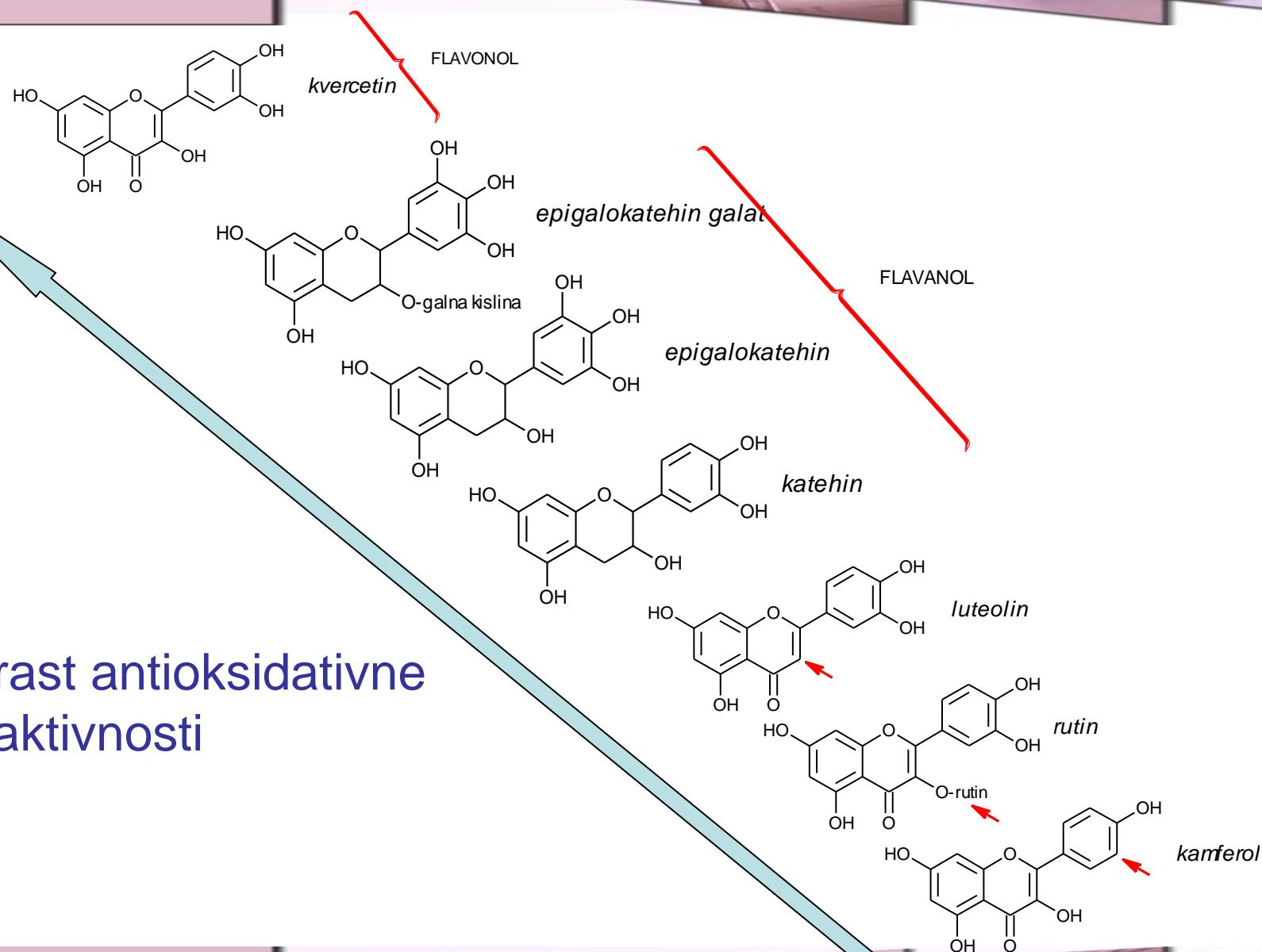
Polifenoli: flavonoidi

spojina	struktura	Primeri spojin	vir	
flavanoli		epikatehin catehin epigalokatehin epikatehin galat epigalokatehin galat	zeleni čaj rdeče vino kakav, čokolada	
flavanoni		naringin taksifolin	citrusi	
flavonoli		kamferol kvercetin mircetin	endivija, brokoli, por, radič, grenivka, črni čaj čebula, solata, brokoli, brusnice, lupina jabolk, jagodičevje, olive, čaj, rdeče vino brusnice, grozdje, rdeče vino	
flavoni		apigenin, luteolin, tangeritin	zelena, peteršilj	
antocianidini		malvidin cianidin apigenidin	rdeče grozdje, rdeče vino češnje, maline, jagode, grozdje obarvano sadje in lupine	

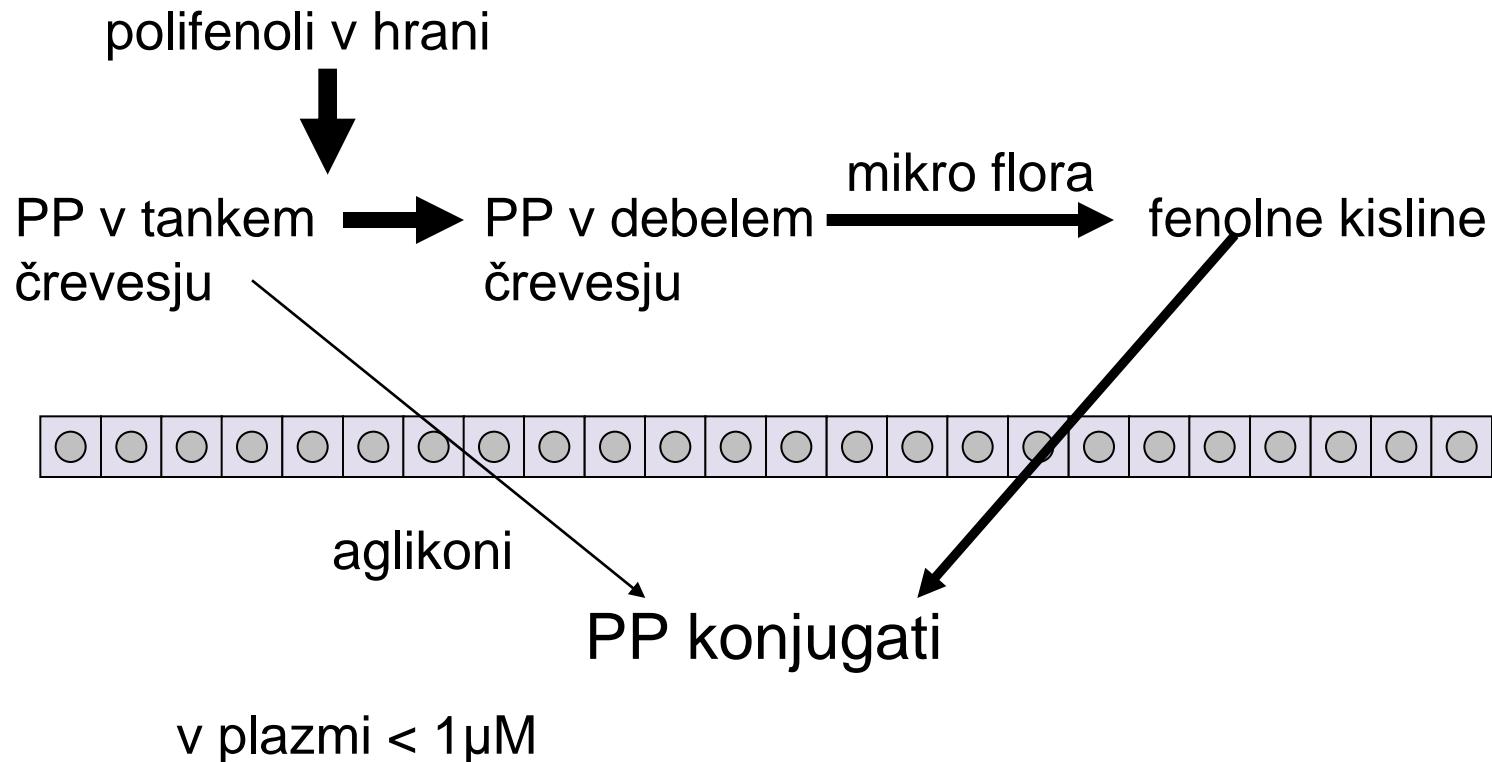
Flavonoidi

Odnos med strukturo in antioksidativno aktivnostjo PP

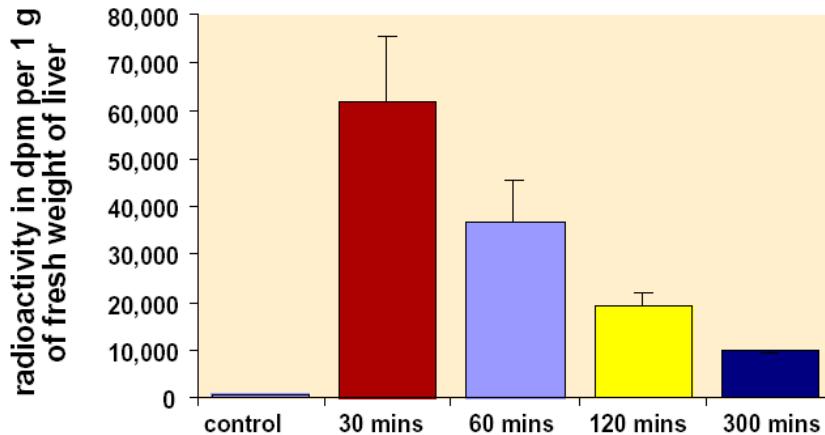

Biološka uporabnost PP

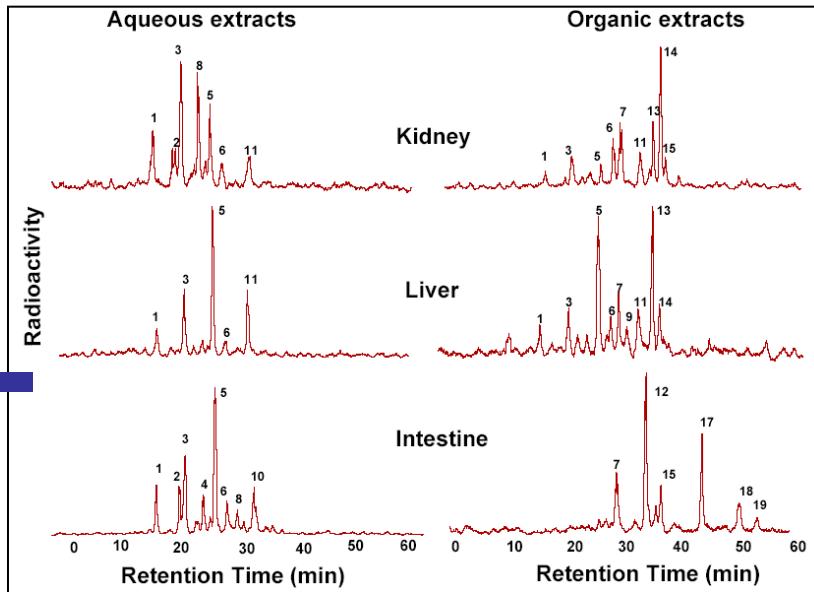
Hiter metabolizem in izločanje PP

¹⁴C-labelled polyphenols

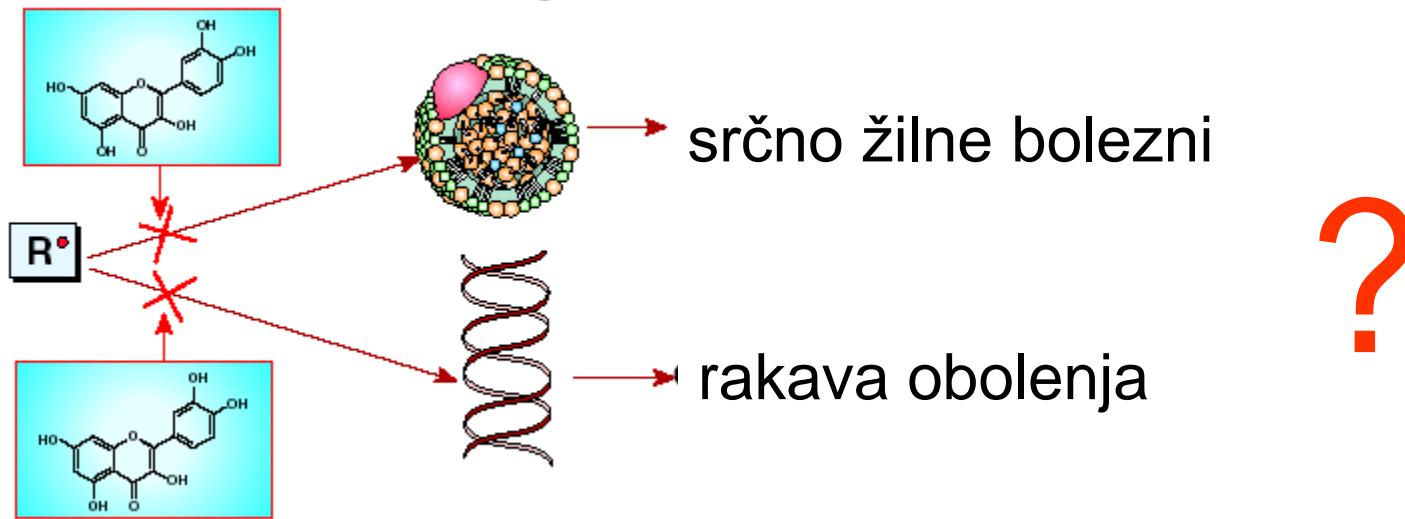

Hitro izločanje

Nastanek številnih metabolitov

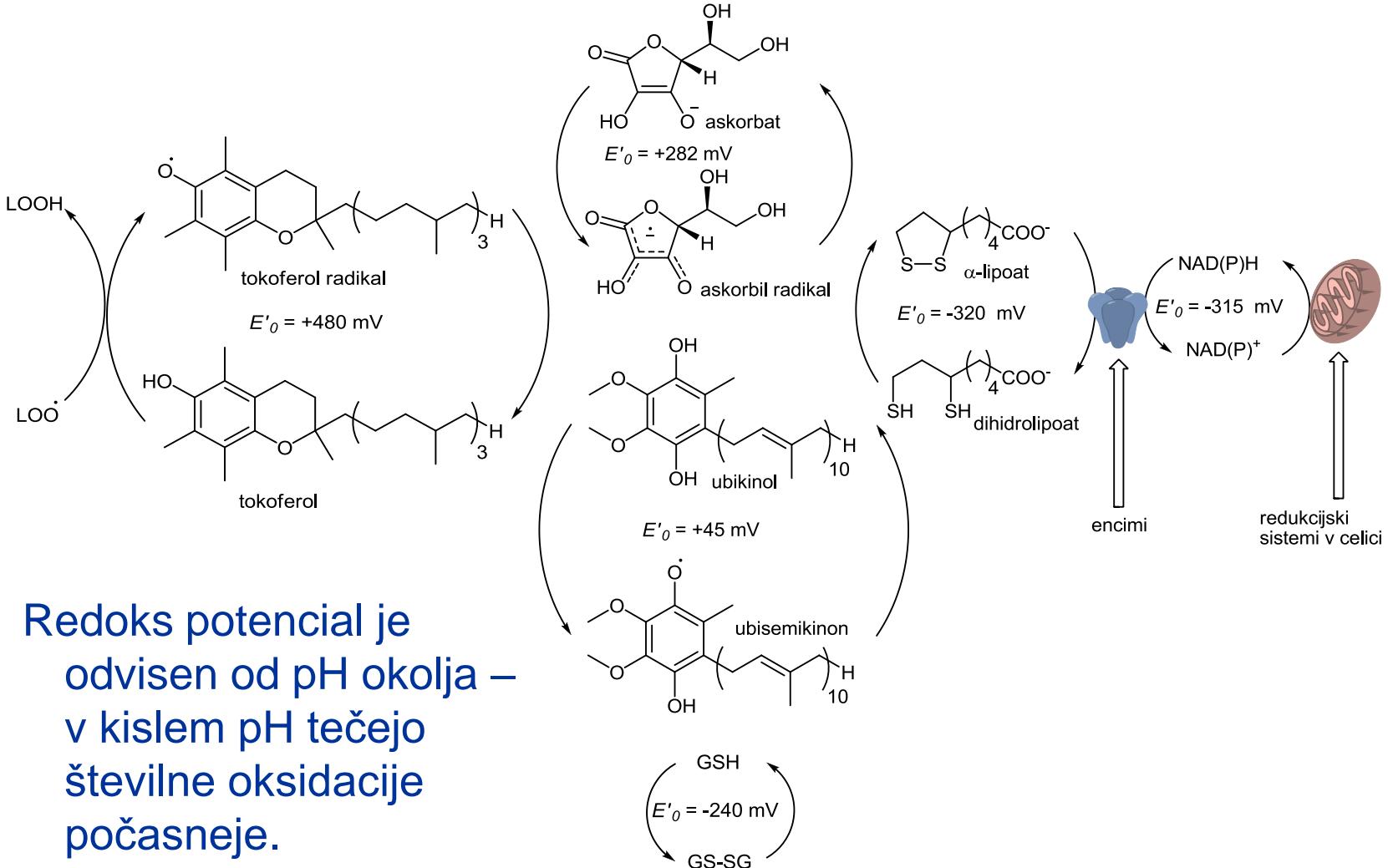

Ali so PP antioksidanti *in vivo*?

- epidemiologija
- eksperimentalno – celične kulture
- eksperimentalno – živalski modeli
- klinične študije

Antioksidativna mreža

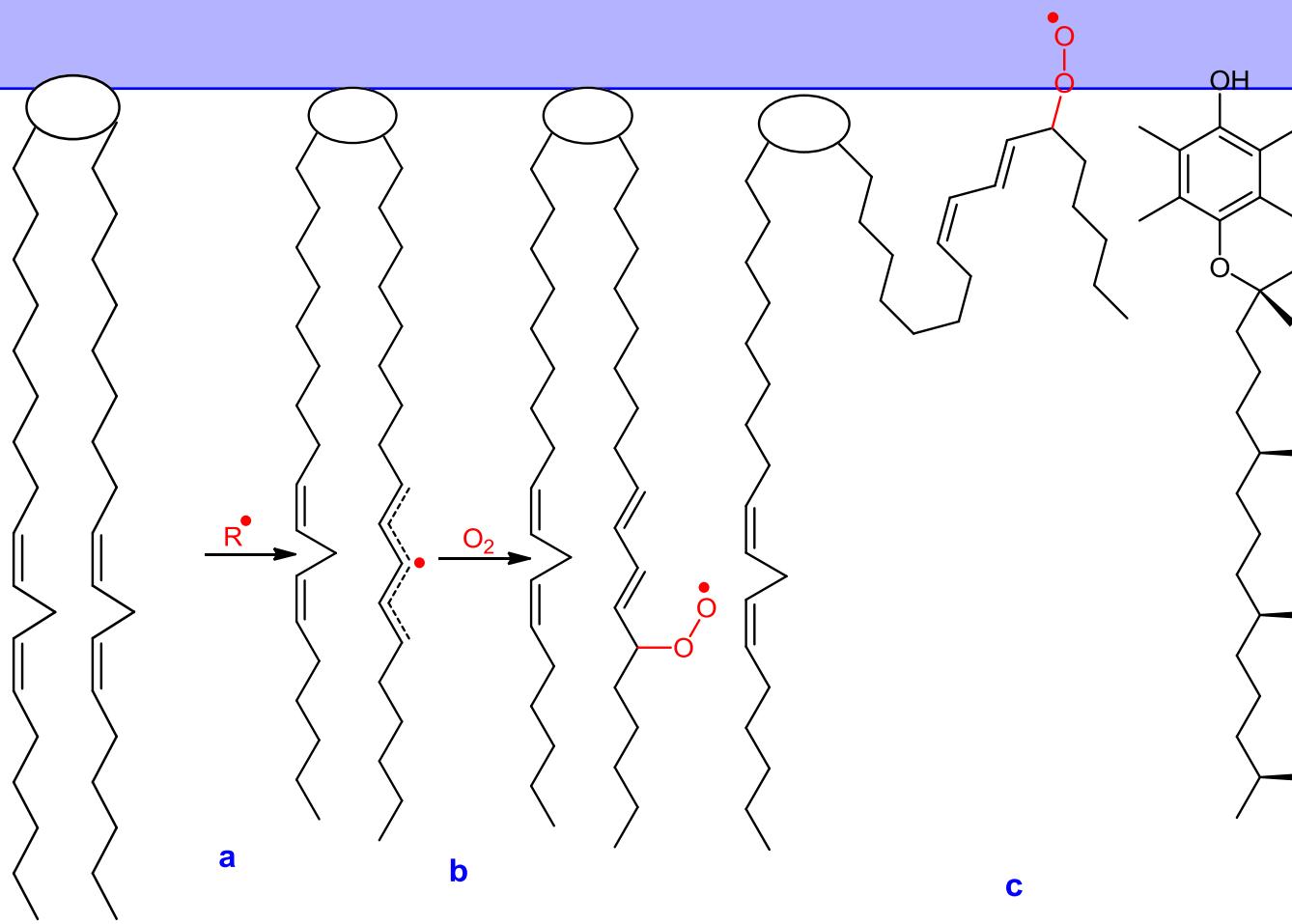
Redoks potencial je odvisen od pH okolja – v kislem pH tečejo številne oksidacije počasneje.

Nekatere snovi, ki so del antioksidativne mreže pri človeku

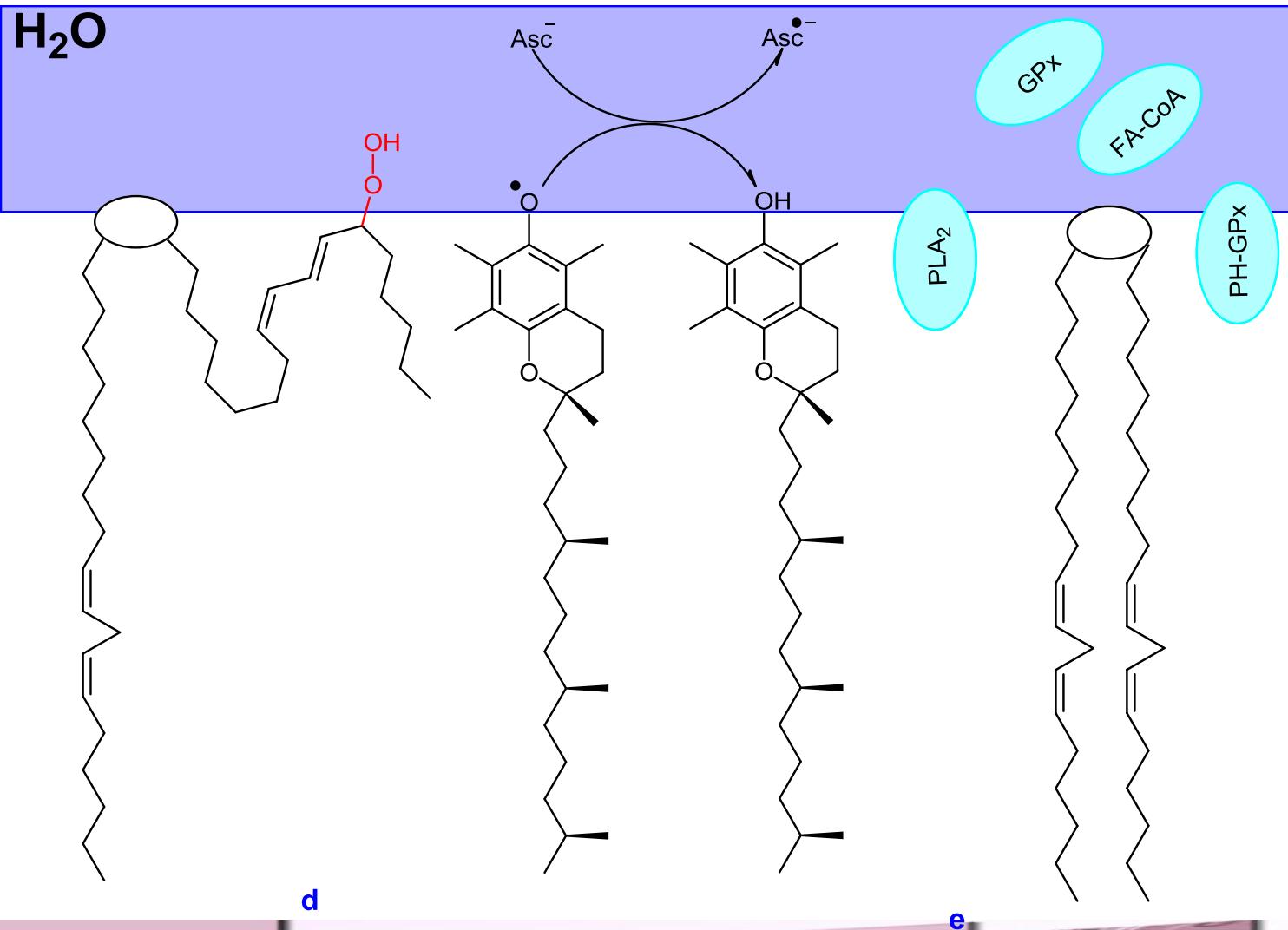
funkcija/ struktura	primeri
vitamini	retinol, vitamin E, vitamin C, nikotinamid, riboflavin, niacin
maščobe in lipidi	ω -3, ω -6, skvalen
amino kisline in tioli	tavrin, L-arginin, L-histidin, glicin, L-cistein, L-glutamin, L-metionin, N-acetilcistein, S-adenozil-L-metionin
peptidi	karnozin, γ -glutamilcisteinilglicin (glutation, GSH)
proteini in encimi	albumin, tioredoksin, lakoferin, transferin, ceruloplazmin, superoksid dismutaza (SOD), katalaza, peroksidaza, metalotionein
spojine rastlinskega izvora	polifenoli (derivat hidroksicimetne kisline, hidroksibenzojske kisline, flavonoli, flavoni, antocianidini, flavanoli, izoflavoni, flavanoni, stilbeni, lignani), glukozinolati, karotenoidi (α , β , γ , δ -karoten, likopen, lutein), fitinska kislina, alicin, ...
Kovinski ioni	cink, železo, baker, selen, krom
metaboliti	sečna kislina, lipojska kislina, bilirubin

Primer: lipidna peroksidacija

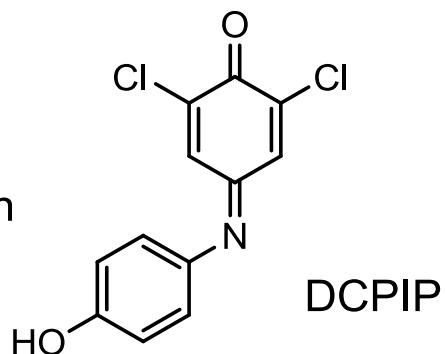
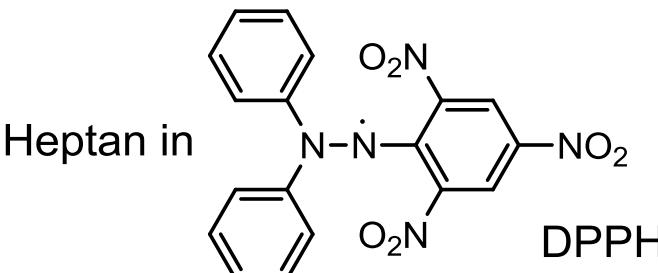
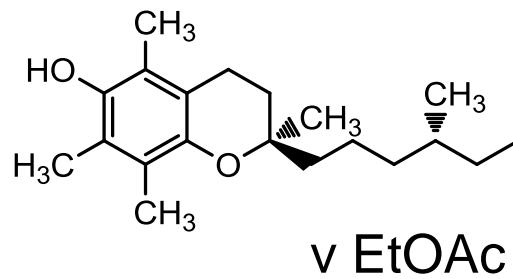
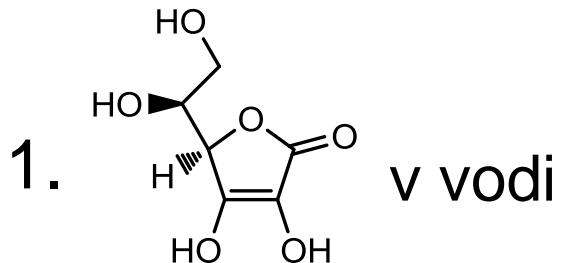
H_2O

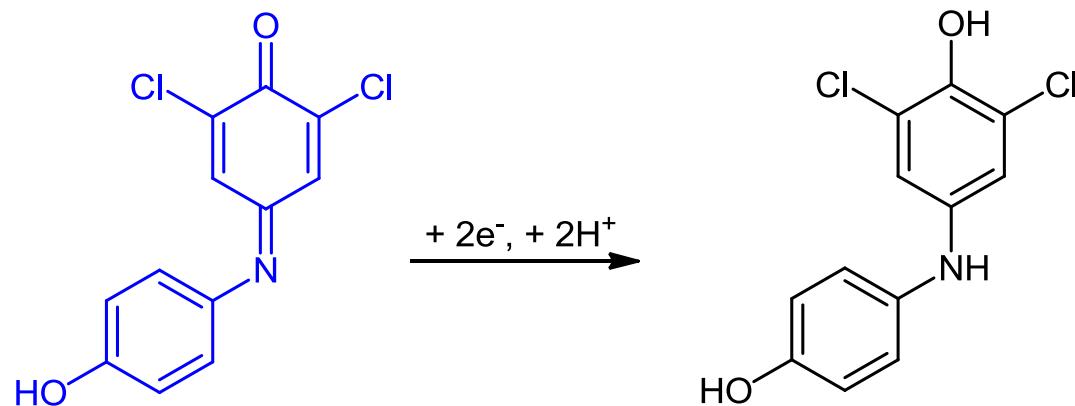
Primer: lipidna peroksidacija

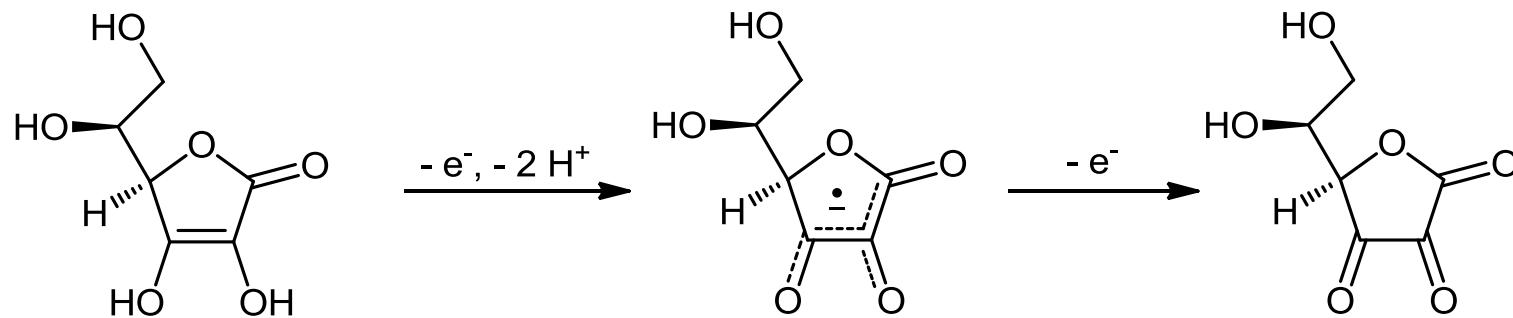
Demonstracijski poskus

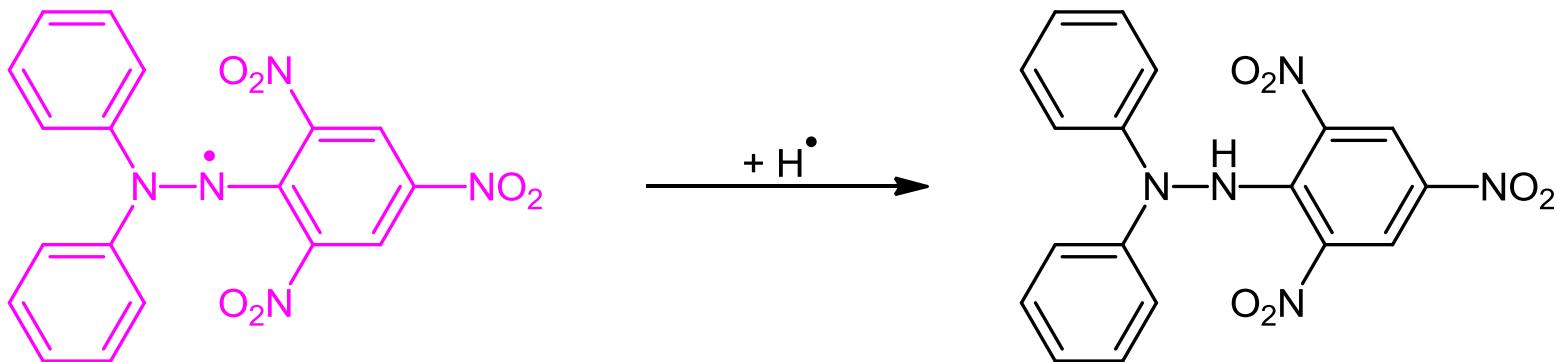
Razlaga poskusa

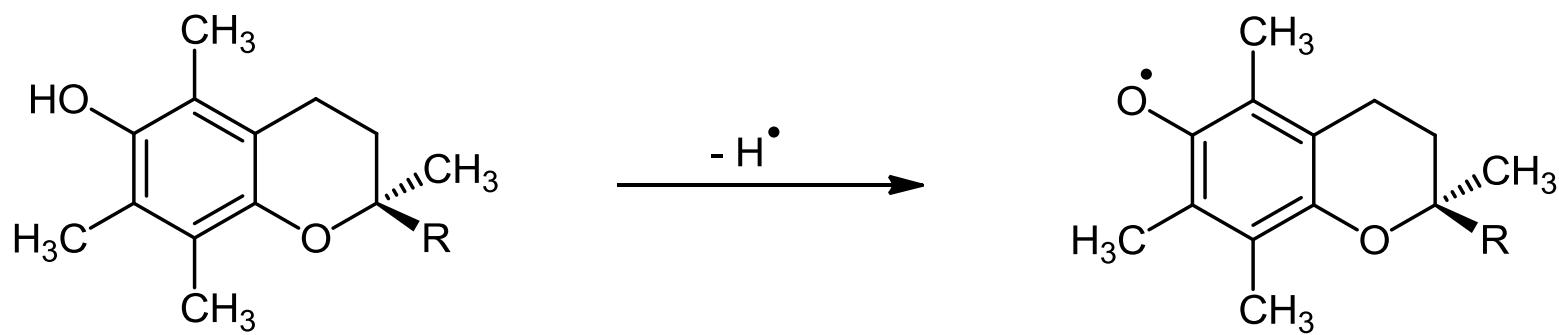
diklorofenolindofenol (DCPIP)

Razlaga poskusa

2,2-difenil-1-pikrilhidrazil (DPPH)

Antioksidanti: zdravilne učinkovine ali prehranska dopolnila?

Antioksidanti so v prosti podaji najpogosteje kot prehranska dopolnila.

Antioksidant je zdravilna učinkovina, če se uporablja v terapevtske namene.

Primeri:

1. Kronična holestatična hepatobiliarna bolezen
2. Abetalipoproteinemija
3. Ataksija z izoliranim pomanjkanjem vit. E – okvara gena za α Toc transportni protein v jetrih, ki vgrajuje vit. E v VLDL.
 - Višji (terapevtski) odmerki vitamina E.

- Živalski modeli
 - Transgene miši s povečano ekspresijo SOD, katalaze in glutation peroksidaze so manj dovzetne za oksidativne poškodbe (ishemija-reperfuzija, poškodbe srca in možgan, hiperoksija, toksičnost adriamicina in parakvata)
 - Miši z utišanimi geni (knockout mice) za antioksidantne encime so bolj dovzetne za oksidativne poškodbe (ishemija-reperfuzija, tvorba radikalov)

- Študije na ljudeh
 - Staranje (okvare mitohondrijev vodijo do povečane tvorbe radikalov – poškodba tkiv), s starostjo pogojena obolenja (katarakta, rak,...)
 - Kronične bolezni (rak, kardiovaskularna obolenja, diabetes, neurodegenerativna obolenja, vnetja, ...)
 - Oksidativne poškodbe povzročene s kemikalijami, zdravilnimi učinkovinami, ...

Napotki za uporabo antioksidantov I.

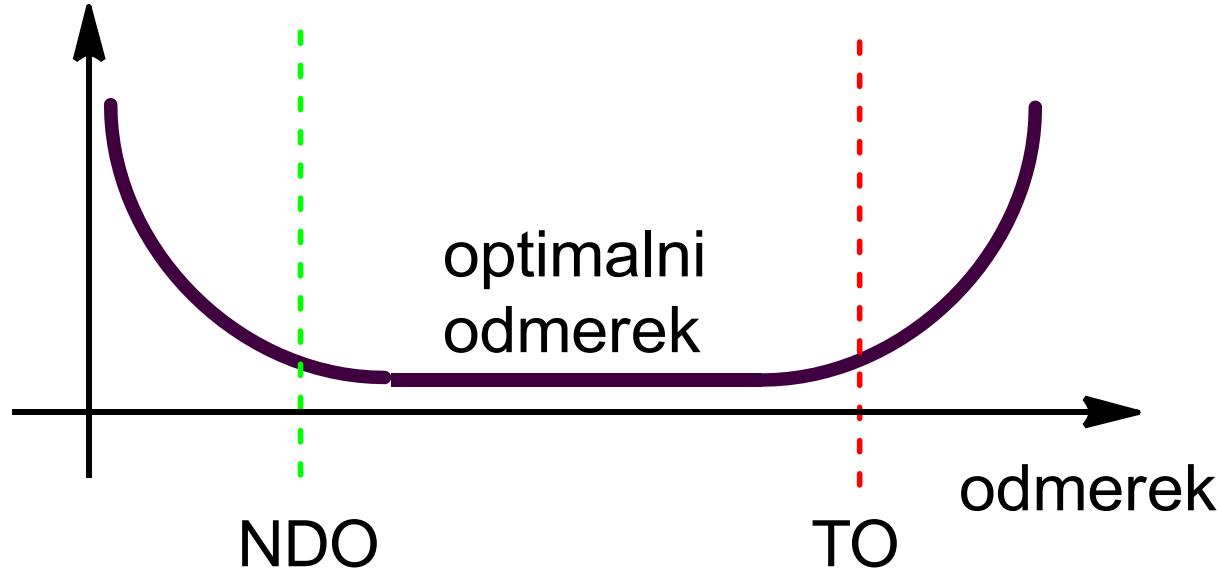
- Da bi nadzorovali OS, ni dobro uporabljati **en sam antioksidant v visokih odmerkih**, ker je možna prevlada pro-oksidativnega učinka nad antioksidativnim.
- Bolje je uporabiti (naravno) **kombinacijo antioksidantov**.

Vsek posamezni antioksidant v kombinaciji naj se da v odmerkih blizu **priporočenega dnevnega odmerka** ali, če ta ni določen, v odmerkih, ki se običajno zaužijejo s hrano.

- Potrebno je **določiti OS v telesnih tekočinah**, da se izognemo aplikaciji antioksidantov, ko ti niso potrebni.
- **Povečano uživanje sadja in zelenjave ali zmerno uživanje živil bogatih z antioksidanti** (kot npr. olivno olje, čaj, vino in kava v zmernih količinah, temna čokolada, ...) naj sledi oziroma nadomešča jemanje prehranskih dopolnil.

Prehrambena paradigma

bolezen,
stranski
učinki %

NDO – najnižji (še zadostni) dnevni odmerek
TO – toksični odmerek

Clinics in Dermatology, 2009, 27, 175-194.